

Bryssel den 30 oktober 2024
(OR. en)

14961/24

Interinstitutionellt ärende:
2022/0407(CNS)

FISC 206
ECOFIN 1201

NOT

från: Rådets generalsekretariat
till: Rådet

Ärende: Utkast till rådets direktiv om ändring av direktiv 2006/112/EG vad gäller
mervärdesskatteregler för den digitala tidsåldern
– Allmän riktlinje

För delegationerna bifogas det ovannämnda utkastet till rådets direktiv i syfte att nå en överenskommelse om en allmän riktlinje vid mötet i rådet (ekonomiska och finansiella frågor) den 5 november 2024.

2022/0407 (CNS)

Utkast till

RÅDETS DIREKTIV

om ändring av direktiv 2006/112/EG vad gäller mervärdesskatteregler för den digitala tidsåldern

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 113,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande¹,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande²,

i enlighet med ett särskilt lagstiftningsförfarande, och

¹ EUT C , , s. .

² EUT C , , s. .

av följande skäl:

- (1) Den digitala ekonomins framväxt har i hög grad påverkat hanteringen av unionens mervärdesskattesystem, eftersom det inte lämpar sig för de nya digitala affärsmodellerna och inte medger en fullständig användning av de data som genereras av digitaliseringen. Rådets direktiv 2006/112/EG¹ bör ändras för att ta hänsyn till denna utveckling.
- (2) Skyldigheterna att rapportera mervärdesskatt bör anpassas så att man kan hantera plattformsekonomins utmaningar och minska behovet av flera registreringar till mervärdesskatt i unionen.
- (3) Förlusten av mervärdesskatteintäkter, dvs. mervärdesskattegapet, uppskattades 2020 uppgå till 93 miljarder euro² i unionen, varav en betydande del orsakas av bedrägerier, särskilt gemenskapsinternt bedrägeri via skenföretag³, som uppskattas omfatta mellan 40 och 60 miljarder euro⁴. I slutrapporten från konferensen om Europas framtid efterlyser medborgarna en harmonisering och samordning av skattepolitiken inom EU:s medlemsstater för att förhindra skatteundandragande och skatteflykt och ett främjande av samarbete mellan EU:s medlemsstater för att säkerställa att alla företag i EU betalar sin skäliga andel av skatterna. Initiativet om mervärdesskatt i den digitala tidsåldern är förenligt med dessa mål.

¹ Rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt (EUT L 347, 11.12.2006, s. 1).

² Mervärdesskattegapet motsvarar den totala skillnaden mellan de förväntade mervärdesskatteintäkterna på grundval av mervärdesskattelagstiftning och kompletterande bestämmelser och det belopp som faktiskt uppbärs:

https://ec.europa.eu/taxation_customs/business/vat/vat-gap_en

³ Europol: <https://www.europol.europa.eu/crime-areas-and-statistics/crime-areas/economic-crime/mtic-missing-trader-intra-community-fraud>

⁴ Europeiska revisionsrätten:

https://www.eca.europa.eu/Lists/ECADocuments/SR15_24/SR_VAT_FRAUD_SV.pdf

- (4) För att öka skatteuppbörden vid gränsöverskridande transaktioner och få ett slut på den nuvarande fragmenteringen till följd av medlemsstaternas olika rapporteringssystem bör regler fastställas för krav på digital rapportering i unionen. Sådana regler bör medföra att skatteförvaltningarna får uppgifter transaktion för transaktion, i syfte att möjliggöra korsanalyser av data, stärka skatteförvaltningarnas kontrollkapacitet och avskräcka från bristande efterlevnad av reglerna, samtidigt som reglerna minskar efterlevnadskostnaderna för företag som är verksamma i olika medlemsstater och undanröjer hinder på den inre marknaden.
- (5) För att underlätta en automatiserad rapportering för både beskattningsbara personer och skatteförvaltningar bör de transaktioner som ska rapporteras till skatteförvaltningarna dokumenteras elektroniskt. Elektronisk fakturering bör bli standard vid utfärdande av fakturor. Medlemsstaterna bör dock kunna tillåta andra fakturor för inhemska leveranser och tillhandahållanden.
- (5a) För att största möjliga interoperabilitet ska uppnås bör elektroniska fakturor i princip överensstämma med den europeiska standard som fastställs i kommissionens genomförandebeslut (EU) 2017/1870¹, som uppfyller den begäran som anges i artikel 3.1 i direktiv 2014/55/EU om att utarbeta en europeisk standard för den semantiska datamodellen för en elektronisk fakturas basinnehåll. Medlemsstaterna kan dock fortfarande tillåta andra standarder för inhemska leveranser och tillhandahållanden.

¹ Kommissionens genomförandebeslut (EU) 2017/1870 av den 16 oktober 2017 om offentliggörande av hänvisningen till den europeiska standarden för elektronisk fakturering och förteckningen över dess syntaxer i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/55/EU (EUT L 266, 17.10.2017, s. 19).

- (5b) De medlemsstater som är behöriga att fastställa faktureringsregler bör vidta åtgärder, till exempel ackrediteringssystem, för att säkerställa att elektroniska fakturor som utfärdas av beskattningsbara personer uppfyller teknisk syntax och semantik i de tillåtna standarderna och innehåller alla nödvändiga uppgifter som fastställs i den standarden. Dessa åtgärder kan vidtas antingen med avseende på beskattningsbara personer som är skyldiga att utfärda fakturan eller på utomstående tjänsteleverantörer, eller båda. De personer som omfattas av dessa åtgärder kommer att bli ansvariga för tillämpningen av dessa åtgärder. Dessa åtgärder bör dock inte hindra beskattningsbara personer från att välja det sätt på vilket de vill utfärda och skicka fakturor till sina kunder, dvs. antingen direkt, själva, eller genom förmedling av tredje part eller via en offentlig plattform, om en sådan är tillgänglig.
- (5c) De nationella digitala rapporteringssystemens effektivitet kan äventyras om beskattningsbara personer inte uppfyllde skyldigheten att utfärda elektroniska fakturor med avseende på transaktioner som omfattas av en rapporteringsskyldighet. Mot bakgrund av digitaliseringen av transaktioner och ekonomiska utbyten och målen för detta direktiv för digitalisering av mervärdesskatt, inbegripet i syfte att säkerställa en effektivare bekämpning av bedrägeri, bör medlemsstaterna tillåtas att föreskriva att innehav av en elektronisk faktura som utfärdats i enlighet med den erfordrade standard som fastställs i momsdirektivet blir ett materiellt villkor för rätten att dra av eller återkräva den mervärdesskatt som ska betalas eller har betalats.

- (6) Definitionen av en elektronisk faktura bör anpassas till definitionen i Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/55/EU¹, så att rapporteringen av mervärdesskatt standardiseras. Definitionen av en elektronisk faktura kommer därför endast att omfatta elektroniska fakturor som ska utfärdas, översändas och behandlas i ett strukturerat elektroniskt format som medger automatiserad och elektronisk behandling. Skyldigheten att använda ett strukturerat format bör åtminstone omfatta de uppgifter som ska rapporteras. Hybridfakturor som kombinerar uppgifter som är inbäddade i ett strukturerat format och uppgifter som är inbäddade i ett ostrukturerat format som är läsbart för människor bör därför omfattas av denna definition om sådana fakturor innehåller alla de uppgifter som ska rapporteras i ett strukturerat format.
- (7) För att systemet för rapportering av mervärdesskatt ska kunna genomföras på ett effektivt sätt måste uppgifter inkomma till skatteförvaltningen utan dröjsmål. Därför bör tidsfristen för utfärdande av en faktura vid gränsöverskridande transaktioner fastställas till tio dagar efter det att den beskattningsgrundande händelsen har ägt rum.
- (8) En elektronisk faktura bör underlätta automatisk överföring till skatteförvaltningen av de uppgifter som behövs för kontrolländamål. För detta ändamål bör en elektronisk faktura innehålla alla uppgifter som måste överföras till skatteförvaltningen i ett strukturerat format inom ramen för kraven på digital rapportering.

¹ Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/55/EU av den 16 april 2014 om elektronisk fakturering vid offentlig upphandling (EUT L 133, 6.5.2014, s. 1).

- (9) Genomförandet av elektroniska fakturor som standardmetod för att dokumentera transaktioner för mervärdesskatteändamål skulle inte vara möjligt om användningen av elektroniska fakturor förblir avhängig mottagarens godkännande, i synnerhet i ett sammanhang mellan företag (B2B). För fakturor som utfärdas till beskattningsbara personer och till icke beskattningsbara juridiska personer bör ett sådant godkännande därför inte längre krävas för utfärdande av elektroniska fakturor som uppfyller den europeiska standarden, såvida inte en medlemsstat har utnyttjat möjligheten att tillåta pappersfakturor eller fakturor i andra elektroniska format än elektroniska fakturor. Om en medlemsstat tillåter användning av andra standarder för leveranser av varor och tillhandahållanden av tjänster inom sitt territorium kan den medlemsstaten besluta att mottagaren inte behöver godkänna fakturor som utfärdats i enlighet med dessa standarder. När elektroniska fakturor utfärdas till andra personer får de fortsätta att omfattas av kravet på mottagarens godkännande.
- (10) Kommissionen har fullgjort sin skyldighet att lägga fram en rapport för Europaparlamentet och rådet om effekterna av de regler om fakturering som gällde från och med den 1 januari 2013 och särskilt om i vilken utsträckning dessa regler har lett till en faktisk minskning av företagens administrativa bördor, i enlighet med artikel 237 i direktiv 2006/112/EG. Eftersom denna skyldighet redan har fullgjorts bör den utgå ur direktivet.
- (11) Skyldigheten att lämna sammanställningar vid rapportering av gemenskapsinterna transaktioner bör avskaffas, eftersom dessa transaktioner omfattas av tillämpningsområdet för kraven på digital rapportering för gränsöverskridande leveranser av varor och tillhandahållanden av tjänster, men med snabbare och mer detaljerad information.
- (12) För att underlätta för beskattningsbara personer att överföra fakturauppgifter till skatteförvaltningen bör medlemsstaterna ställa de nödvändiga medlen för en sådan överföring till de beskattningsbara personernas förfogande, vilket bör möjliggöra att uppgifterna sänds direkt av den beskattningsbara personen eller av en tredje part för den beskattningsbara personens räkning eller via en offentlig portal, om en sådan är tillgänglig.

- (13) Även om de uppgifter som ska överföras enligt kraven på digital rapportering för gränsöverskridande leveranser av varor och tillhandahållanden av tjänster bör likna de uppgifter som överfördes med hjälp av sammanställningar, är det nödvändigt att begära att beskattningsbara personer lämnar ytterligare uppgifter, inbegripet bankuppgifter, så att skatteförvaltningarna kan följa inte bara varorna utan även de finansiella flödena.
- (14) Man bör undvika att lägga en onödig administrativ börda på beskattningsbara personer som är verksamma i olika medlemsstater. Sådana beskattningsbara personer bör därför kunna lämna begärda uppgifter till sina skatteförvaltningar enligt den europeiska standarden. Medlemsstaterna bör kunna föreskriva ytterligare format för rapportering av uppgifter som vissa beskattningsbara personer kan ha lättare att följa.
- (15) För att uppnå den nödvändiga harmoniseringen av rapporteringen av uppgifter om gränsöverskridande leveranser av varor och tillhandahållanden av tjänster bör de uppgifter som ska rapporteras vara desamma i alla medlemsstater, utan möjlighet för medlemsstaterna att begära ytterligare uppgifter.
- (16) Skatteförvaltningarna bör inhämta nödvändiga uppgifter om alla transaktioner som omfattas av en rapporteringsskyldighet. För att säkerställa detta mål förefaller det klokt att kräva att kunden ska rapportera transaktionen. Det skulle göra det möjligt att dubbelkontrollera dessa uppgifter mot de uppgifter som tillhandahålls av leverantören och att tillhandahålla informationen när leverantören inte har uppfyllt rapporteringsskyldigheten. Det är dock möjligt att de åtgärder som medlemsstaterna vidtar när det gäller utfärdande av fakturor och rapportering ger tillräckliga garantier för att leverantören kommer att lämna uppgifterna till skatteförvaltningen närhelst en faktura utfärdas. Under dessa omständigheter bör medlemsstaterna kunna välja att inte tillämpa denna regel genom att undanta förvärvaren av varorna och tjänstemottagaren från skyldigheten att rapportera uppgifter om dessa transaktioner.

(17) Flera medlemsstater har infört olika rapporteringskrav för transaktioner inom sina territorier, vilket har lett till betydande administrativa bördor för beskattningsbara personer som är verksamma i olika medlemsstater, eftersom de behöver anpassa sina redovisningssystem för att uppfylla dessa krav. För att undvika de kostnader som uppstår till följd av sådana skillnader bör de system som införs i medlemsstaterna för att rapportera leveranser av varor och tillhandahållanden av tjänster mot ersättning mellan beskattningsbara personer inom deras territorium ha samma egenskaper som det system som införs för gränsöverskridande leveranser av varor och tillhandahållanden av tjänster. Medlemsstaterna bör föreskriva elektroniska metoder för överföring av uppgifter, och i likhet med vad som är fallet för gränsöverskridande leveranser av varor och tillhandahållanden av tjänster bör det vara möjligt för beskattningsbara personer att lämna in uppgifter i enlighet med den europeiska standard som fastställs i genomförandebeslut (EU) 2017/1870, även om den berörda medlemsstaten skulle kunna föreskriva ytterligare standarder för överföringen av uppgifterna. Uppgifterna bör kunna överföras av den beskattningsbara personen antingen direkt eller av en tredje part för den personens räkning, eller via en offentlig portal, om en sådan är tillgänglig.

- (18) Medlemsstaterna bör inte vara skyldiga att införa ett krav på transaktionsbaserad digital rapportering i realtid för andra leveranser av varor och tillhandahållanden av tjänster mot ersättning inom deras territorium än de som omfattas av rapporteringskraven för gränsöverskridande leveranser av varor och tillhandahållanden av tjänster. Om de ska införa ett sådant krav i framtiden bör de dock göra detta i enlighet med de nya reglerna om krav på digital rapportering för egenleveranser och leveranser av varor och tillhandahållanden av tjänster mellan beskattningsbara personer inom en medlemsstats territorium som är anpassad till kraven på digital rapportering för gränsöverskridande leveranser av varor och tillhandahållanden av tjänster. Medlemsstater som redan har infört ett rapporteringssystem för dessa transaktioner bör anpassa sådana system för att säkerställa att uppgifterna rapporteras i enlighet med kraven för egenleveranser och leveranser av varor och tillhandahållanden av tjänster mellan beskattningsbara personer inom en medlemsstats territorium.
- (19) För att utvärdera ändamålsenligheten med kraven på digital rapportering bör kommissionen utarbeta en bedömningsrapport med en utvärdering av hur kraven på elektronisk fakturering och såväl EU-intern som inhemsk digital rapportering påverkar effektiviteten i uppbörden av mervärdesskatt och minskningen av mervärdesskattgapet och de beskattningsbara personernas och skatteförvaltningarnas kostnader för genomförande och regelefterlevnad, i syfte att kontrollera om systemet har uppnått sina mål eller behöver justeras ytterligare.
- (20) Medlemsstaterna bör kunna fortsätta att genomföra andra åtgärder för att säkerställa en riktig uppbörd av mervärdesskatt och förhindra skatteundandragande. De bör dock inte kunna införa ytterligare allmänna transaktionsbaserade rapporteringskyldigheter för de transaktioner som omfattas av kraven på digital rapportering, såvida det inte krävs på nationell nivå för utarbetandet och inlämnandet av en mervärdesskattedeklaration eller för revisionsändamål. Det innebär att medlemsstaterna vid sidan av de rapporteringskyldigheter i realtid som fastställs i direktivet får behålla de inhemska rapporteringsverktyg som exempelvis bygger på ett SAF-T-system, liksom rapporteringskyldigheter som inte är allmänna, såsom kassaregister. Dessutom är medlemsstaterna inte begränsade i sina möjligheter att begära information från beskattningsbara personer i samband med revisioner, eftersom sådan information endast erhålls på begäran av medlemsstaten och inte är ett resultat av aktiv rapportering från de beskattningsbara personerna.

- (20a) För att förenkla uppbörden av mervärdesskatt eller för att förhindra vissa former av skatteundandragande eller skatteflykt har flera medlemsstater, vid behov med tidigare tillstånd på grundval av artikel 395, infört ett inhemskt krav på transaktionsbaserad digital rapportering i realtid. Dessa medlemsstater och de beskattningsbara personer som är etablerade på deras territorier har nyligen gjort betydande investeringar för att säkerställa att dessa system fungerar och att dessa mål uppnås. Mot bakgrund av detta bör dessa medlemsstater undantagsvis vara tvungna att anpassa sina system för att säkerställa att uppgifterna rapporteras i enlighet med kraven på digital rapportering för egenleveranser och leveranser av varor och tillhandahållanden av tjänster mellan beskattningsbara personer inom deras territorium först 2035, såvida inte kommissionens bedömningsrapport avslöjar brister i det digitala systemet för gränsöverskridande rapportering, vilket vid behov skulle kunna leda till en ytterligare förlängning av tidsfristen för anpassning av deras nationella rapporteringssystem.
- (21) Plattformsekonomin har gett upphov till vissa svårigheter när det gäller tillämpningen av mervärdesskattereglerna, särskilt fastställandet av tjänsteleverantörers beskattningsbara status och lika villkor för små och medelstora företag och andra företag.
- (22) Plattformsekonomin har lett till en omotiverad snedvridning av konkurrensen mellan leveranser/tillhandahållanden som utförs via onlineplattformar som undviker mervärdesskatt och leveranser/tillhandahållanden som utförs i den traditionella ekonomin och som blir föremål för mervärdesskatt. Snedvridningen har varit mest akut i de två största sektorerna i plattformsekonomin näst efter e-handeln, nämligen sektorn för korttidsuthyrning av boende och sektorn för persontransporter på väg. Det är dock känt att denna skillnad kan vara mer uppenbar i vissa medlemsstater än i andra.
- (23) I syfte att fastställa regler för att ta itu med snedvridningen av konkurrensen inom sektorn för korttidsuthyrning av boende och sektorn för persontransporter på väg bör regler fastställas för att ändra plattformens roll i uppbörden av mervärdesskatt (som då blir ”faktisk leverantör”). Enligt denna modell för faktisk leverantör, som är en juridisk fiktion som inte påverkar regler som ligger utanför moms­lagstiftningen, bör plattformarna vara skyldiga att ta ut mervärdesskatt om underliggande leverantörer inte tar ut den på grund av att de till exempel är icke beskattningsbara personer eller beskattningsbara personer som utnyttjar den särskilda ordningen för små företag.

- (23a) För att bevara mervärdesskattens neutralitet bör plattformar inte betraktas som ”faktisk leverantör” och bör därför inte ta ut mervärdesskatt när underliggande leverantörer tillhandahåller ett registreringsnummer för mervärdesskatt och deklarerar att de kommer att ta ut den mervärdesskatt som den faktiska leverantören annars skulle betala.
- (24) Om medlemsstaterna anser att det inte föreligger någon sådan snedvridning av konkurrensen i deras medlemsstat, är det emellertid lämpligt att ge dem möjlighet att från tillämpningsområdet för denna regel undanta beskattningsbara personer som inom deras territorium utnyttjar den särskilda ordningen för små företag, och som i annat fall systematiskt skulle omfattas av regeln om faktisk leverantör. Medlemsstaterna får fastställa villkoren för utnyttjandet av denna möjlighet. När medlemsstaterna utnyttjar denna möjlighet bör de kunna tillämpa den på ett sätt som inte orsakar någon oproportionerlig administrativ börda för den person som tillhandahåller korttidsuthyrning av boende eller persontransporter på väg eller den beskattningsbara person som möjliggör ett sådant tillhandahållande. I detta avseende bör det inte anses oproportionerligt att kräva de uppgifter som behövs för att fastställa om den underliggande leverantören utnyttjar den särskilda ordningen för små företag. Om en medlemsstat utnyttjar en sådan möjlighet påverkar detta dock inte plattformarnas allmänna ansvar att följa den faktiska leverantörens regler.
- (25) För att säkerställa en miniminivå av samstämmighet mellan olika nationella mervärdesskattesystem när det gäller tillhandahållandet av korttidsuthyrning av boende bör denna uthyrningstjänst anses ha en liknande funktion som hotellbranschen när den är oavbruten, tillhandahålls samma person och under högst 30 nätter. För att ta hänsyn till olika nationella särdrag inom sektorn bör medlemsstaterna dock ha möjlighet att göra korttidsuthyrning av boende föremål för vissa kriterier, villkor och begränsningar i enlighet med nationell lagstiftning.
- (25a) Medlemsstaterna tolkar platsen för tillhandahållande av den möjliggörande tjänst som plattformarna tillhandahåller icke beskattningsbara personer på olika sätt. Det är därför nödvändigt att förtydliga denna bestämmelse och säkerställa ett gemensamt kriterium.
- (26) För att undvika att plattformar, för transaktioner för vilka de betraktas som ”faktisk leverantör”, inkluderas i den särskilda ordningen för resebyråer bör det klargöras att dessa transaktioner inte omfattas av den särskilda ordningen. På motsvarande sätt bör det säkerställas att resebyråer inte omfattas av bestämmelsen om faktisk leverantör.

- (27) Detta förslag påverkar inte tillämpningen av de regler som fastställs i andra unionsrättsakter, särskilt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2022/2065 av den 19 oktober 2022 om en inre marknad för digitala tjänster och om ändring av direktiv 2000/31/EG (förordningen om digitala tjänster)¹, som reglerar andra aspekter av onlineplattformars tillhandahållande av tjänster, såsom skyldigheter som gäller för leverantörer av onlineplattformar som gör det möjligt för konsumenter att ingå distansavtal med näringsidkare.
- (28) Genom rådets direktiv (EU) 2017/2455² och (EU) 2019/1995³ ändrades direktiv 2006/112/EG vad gäller de mervärdesskatteregler som styr beskattning av gränsöverskridande e-handel mellan företag och konsumenter i unionen. Dessa ändringsdirektiv minskade snedvridningen av konkurrensen, förbättrade det administrativa samarbetet och införde ett antal förenklingar. Även om de ändringar som infördes genom dessa direktiv, som gäller sedan den 1 juli 2021, till stor del har varit framgångsrika, har ett behov av vissa förbättringar ändå konstaterats.

¹ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2022/2065 av den 19 oktober 2022 om en inre marknad för digitala tjänster och om ändring av direktiv 2000/31/EG (förordningen om digitala tjänster) (EUT L 277, 27.10.2022, s. 1).

² Rådets direktiv (EU) 2017/2455 av den 5 december 2017 om ändring av direktiven 2006/112/EG och 2009/132/EG vad gäller vissa skyldigheter på mervärdesskatteområdet för tillhandahållanden av tjänster och distansförsäljning av varor (EUT L 348, 29.12.2017, s. 7).

³ Rådets direktiv (EU) 2019/1995 av den 21 november 2019 om ändring av direktiv 2006/112/EG vad gäller bestämmelserna om distansförsäljning av varor och vissa inhemska leveranser av varor (EUT L 310, 2.12.2019, s. 1).

(29) I detta syfte bör vissa befintliga regler förtydligas. Detta inbegriper regeln om beräkning av det tröskelvärde på 10 000 EUR per kalenderår som anges i artikel 59c i direktiv 2006/112/EG, under vilket tillhandahållande av telekommunikationstjänster, radio- och televisionssändningar och elektroniska tjänster samt gemenskapsintern distansförsäljning av varor, som levereras/tillhandahålls av en leverantör/tillhandahållare som är etablerad i unionen i endast en medlemsstat, får fortsätta att vara föremål för mervärdesskatt i den medlemsstat där den beskattningsbara person som tillhandahåller dessa tjänster och sändningar är etablerad, eller där varorna befinner sig vid den tidpunkt då försändelsen eller transporten avgår. Artikel 59c i direktiv 2006/112/EG bör ändras för att säkerställa att endast gemenskapsintern distansförsäljning av varor som levereras från den medlemsstat där den beskattningsbara personen är etablerad ingår i beräkningen av tröskelvärdet på 10 000 EUR, men inte distansförsäljning från ett varulager i en annan medlemsstat. Andra smärre ändringar är nödvändiga för att klargöra vissa praktiska aspekter, såsom tillhandahållandet av en webbadress.

(30) Direktiv 2006/112/EG bör också ändras för att klargöra att allt tillhandahållande av tjänster mellan företag och konsumenter, som görs inom unionen av beskattningsbara personer som är etablerade utanför unionen, omfattas av den särskilda ordningen för tjänster som tillhandahålls av beskattningsbara personer som inte är etablerade i gemenskapen (tredjeländerordningen), och inte bara tillhandahållande av tjänster till kunder etablerade i unionen. Efter införandet av nya regler om mervärdesskattesatser genom rådets direktiv (EU) 2022/542¹ och i syfte att täcka undantag enligt artikel 151 i direktiv 2006/112/EG angående leveranser av varor och tillhandahållanden av tjänster som bland annat utförs inom ramen för diplomatiska och konsulära förbindelser samt till vissa andra internationella organ, är det också nödvändigt att bredda ordningarna med en enda kontaktpunkt enligt avdelning XII kapitel 6 i direktiv 2006/112/EG genom att säkerställa att leveranser/tillhandahållanden till nollskattesats och leveranser/tillhandahållanden som är undantagna från mervärdesskatt som har avdragsrätt omfattas av dessa ordningar. Dessutom bör direktiv 2006/112/EG ändras för att klargöra när den beskattningsbara person som utnyttjar de särskilda ordningarna kan ändra de berörda mervärdesskattedeklarationerna inom ramen för de tre befintliga förenklingsordningarna: den enda kontaktpunkten för aktörer utanför unionen, unionsordningen med en enda kontaktpunkt och den enda kontaktpunkten för import (IOSS). Detta förtydligande kommer att göra det möjligt för beskattningsbara personer som är registrerade enligt ordningarna att göra korrigeringar i de berörda mervärdesskattedeklarationerna fram till tidsfristen för inlämning av dessa deklarerationer. Dessutom klargörs det att rättelser av tidigare mervärdesskattedeklarationerna endast är tillåtna i mervärdesskattedeklarationerna för efterföljande beskattningsperioder. Slutligen bör tidpunkten för den beskattningsgrundande händelsen för leveranser/tillhandahållanden enligt förenklingsordningarna unionsordningen med en enda kontaktpunkt respektive den enda kontaktpunkten för aktörer utanför unionen fastställas tydligt, så att skillnader mellan medlemsstaterna vid tillämpningen av reglerna undviks.

¹ Rådets direktiv (EU) 2022/542 av den 5 april 2022 om ändring av direktiven 2006/112/EG och (EU) 2020/285 vad gäller mervärdesskattesatser (EUT L 107, 6.4.2022, s. 1).

- (31) Registrering till mervärdesskatt krävs i allmänhet i varje medlemsstat där beskattningsbara transaktioner äger rum. För att minska antalet fall där det krävs flera registreringar till mervärdesskatt infördes genom direktiv (EU) 2017/2455 ett antal åtgärder i direktiv 2006/112/EG för att minimera behovet av flera registreringar till mervärdesskatt. För att ytterligare minska behovet av flera registreringar till mervärdesskatt har ett antal utvidgningsåtgärder identifierats för att stödja målet om en enda registrering till mervärdesskatt i unionen. Det bör därför fastställas regler för dessa utvidgningsåtgärder.
- (32) Bland andra åtgärder utvidgades genom direktiv (EU) 2017/2455 tillämpningsområdet för Mini One Stop Shop (Moss) till att bli en bredare ordning med en enda kontaktpunkt, omfattande alla gränsöverskridande tillhandahållanden av tjänster till icke beskattningsbara personer som äger rum i unionen och all gemenskapsintern distansförsäljning av varor. I undantagsfall kan elektroniska gränssnitt såsom marknadsplatser och plattformar, som blir faktiska leverantörer för vissa leveranser av varor inom unionen, också deklarerera vissa inhemska leveranser av varor inom unionsordningen med en enda kontaktpunkt. För att stödja målet om en enda registrering till mervärdesskatt i unionen bör tillämpningsområdet för unionsordningen med en enda kontaktpunkt utvidgas ytterligare till att även omfatta andra leveranser av varor, inbegripet inhemska leveranser av varor från företag till konsumenterna i unionen av beskattningsbara personer som inte är etablerade i konsumtionsmedlemsstaten, för att säkerställa att företag inte behöver registrera sig till mervärdesskatt i varje medlemsstat där sådana leveranser av varor till konsumenterna äger rum.

(33) Mervärdesskatt tas normalt ut och redovisas av leverantören av varorna eller tillhandahållaren av tjänsterna. Under vissa omständigheter får medlemsstaterna dock föreskriva att mottagaren av leveransen eller tillhandahållandet, i stället för leverantören eller tillhandahållaren, enligt förfarandet för omvänd betalningsskyldighet är skyldig att redovisa den mervärdesskatt som ska betalas. För att ytterligare stödja målet om en enda registrering till mervärdesskatt i unionen bör det fastställas regler för obligatorisk tillämpning av förfarandet för omvänd betalningsskyldighet i situationer där en leverantör/tillhandahållare inte är etablerad och registrerad till mervärdesskatt i den medlemsstat där mervärdesskatten ska betalas. Vid leverans av varor eller tillhandahållande av tjänster till en person som är registrerad till mervärdesskatt i den medlemsstat där leveransen är beskattningsbar eller tillhandahållandet är beskattningsbart bör dessa leverantörer/tillhandahållare ha rätt att tillämpa förfarandet för omvänd betalningsskyldighet. För kontrolländamål bör sådana leveranser och tillhandahållanden rapporteras i sammanställningen. Utöver den obligatoriska användningen får medlemsstaterna också tillämpa förfarandet för omvänd betalningsskyldighet på leveranser/tillhandahållanden som görs av icke-etablerade näringsidkare som levererar varor eller tillhandahåller tjänster till en kund, oavsett kundens status. Leveranser/tillhandahållanden som omfattas av ordningen för beskattning av vinstmarginal i avdelning XII kapitel 4 i direktiv 2006/112/EG ska vara undantagna från förfarandet för omvänd betalningsskyldighet.

(34) [utgår]

(35) [utgår]

(36) Genom direktiv (EU) 2017/2455 infördes i direktiv 2006/112/EG en särskild förenkling, nämligen den enda kontaktpunkten för import (IOSS), som utformades för att minska bördan för efterlevnad av mervärdesskattelagstiftningen vid import av vissa varor av lågt värde till konsumenterna i unionen. För att säkerställa enhetliga villkor för genomförandet av direktiv 2006/112/EG bör kommissionen ges befogenheter för att bättre kunna säkerställa korrekt användning och kontroll av registreringsnummer för mervärdesskatt för IOSS vid tillämpning av det undantag som föreskrivs i det direktivet. Denna befogenhet bör göra det möjligt för kommissionen att anta en genomförandeakt för att införa särskilda åtgärder för att förhindra vissa former av skatteundandragande eller skatteflykt. Sådana särskilda åtgärder inbegriper bland annat att koppla det unika försändelsenumret till registreringsnumret för mervärdesskatt för IOSS. Dessa befogenheter bör utövas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 5 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011¹, och med ”kommittén” bör för detta ändamål avses den kommitté som inrättats genom artikel 58 i rådets förordning (EU) nr 904/2010².

¹ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 av den 16 februari 2011 om fastställande av allmänna regler och principer för medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter (EUT L 55, 28.2.2011, s. 13).

² Rådets förordning (EU) nr 904/2010 av den 7 oktober 2010 om administrativt samarbete och kampen mot mervärdesskattebedrägeri (EUT L 268, 12.10.2010, s. 1).

- (37) En registrering till mervärdesskatt för en leverantör/tillhandahållare krävs när denne inte är registrerad till mervärdesskatt i den medlemsstat där mervärdesskatten ska betalas. I synnerhet medför en överföring av en beskattningsbar persons egna varor till en annan medlemsstat, bland annat för ändamål som rör denna persons verksamhet i samband med e-handel, ett behov av att registrera sig i de medlemsstater från och till vilka varorna överförs. I överensstämmelse med målet om en enda registrering till mervärdesskatt i unionen bör de fall där det krävs flera registreringar till mervärdesskatt minskas ytterligare genom att det föreskrivs att en ny ordning ska tillämpas inom ramen för ordningarna med en enda kontaktpunkt, som är särskilt utformad för att förenkla skyldigheterna att efterleva mervärdesskattelagstiftningen i samband med vissa överföringar av egna varor. Om en överföring av egna varor utförs av en beskattningsbar person för en annan beskattningsbar persons räkning, och om överföringen inte sker på uttrycklig begäran av den senare, är den beskattningsbara person som utför överföringen dessutom skyldig att lämna vissa uppgifter om överföringen till ägaren av dessa varor.
- (38) I direktiv 2006/112/EG föreskrivs en förenklad mervärdesskattebehandling av varor som överförs genom arrangemang för avropslager, om vissa föreskrivna villkor är uppfyllda. Eftersom förenklingsordningen med en enda kontaktpunkt för överföringar av egna varor är heltäckande och omfattar gränsöverskridande befordran av varor som i nuläget täcks av arrangemang för avropslager enligt artikel 17a i det direktivet, är det nödvändigt att fasa ut dessa arrangemang genom att ange ett slutdatum inför det fullständiga avskaffandet av bestämmelserna om avropslager i direktiv 2006/112/EG. Därför bör slutdatumet fastställas till den 30 juni 2028, varefter det inte längre kommer att vara möjligt att genomföra några nya arrangemang för avropslager. För arrangemang för avropslager som inleds senast den 30 juni 2028 bör de relevanta villkoren, inbegripet tidsfristen på tolv månader för överföring av äganderätten till dessa varor till den avsedda förvärvaren, fortsätta att gälla. Parallellt med införandet av detta nya slutdatum bör en ny punkt införas i bestämmelserna om arrangemang för avropslager i syfte att säkerställa att dessa arrangemang upphör att gälla den 30 juni 2029, eftersom de inte längre kommer att behövas efter det datumet.

- (38a) Mot bakgrund av de befintliga skillnaderna i praxis i medlemsstaterna när det gäller identifiering av beskattningsbara personer är det lämpligt att föreskriva en längre tidsfrist för när regeln om faktisk leverantör ska börja tillämpas för att säkerställa en smidig övergång till den nya regeln.
- (39) [utgår]
- (40) I enlighet med den gemensamma politiska förklaringen av den 28 september 2011 från medlemsstaterna och kommissionen om förklarande dokument¹, har medlemsstaterna åtagit sig att, när det är motiverat, låta anmälan av införlivandeåtgärder åtföljas av ett eller flera dokument som förklarar förhållandet mellan de olika delarna i direktivet och motsvarande delar i de nationella instrumenten för införlivande. Lagstiftaren anser att det är motiverat att sådana dokument översänds avseende detta direktiv.
- (41) Eftersom målen för detta direktiv, nämligen att föra in mervärdesskattesystemet i den digitala tidsåldern, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna utan snarare, på grund av behovet av att harmonisera kraven på digital rapportering och uppmuntra användningen av digital rapportering, förbättra mervärdesskattebehandlingen av plattformar och minska antalet fall där ett företag måste registrera sig i andra medlemsstater, kan uppnås bättre på unionsnivå, kan unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går detta direktiv inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå dessa mål.
- (42) Direktiv 2006/112/EG bör därför ändras i enlighet med detta.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 0

Ändringar av direktiv 2006/112/EG med verkan från och med detta direktivs ikraftträdande

Direktiv 2006/112/EG ska ändras på följande sätt:

¹ EUT C 369, 17.12.2011, s. 14.

0. I artikel 143 ska följande punkt införas:

”1a. För tillämpning av det undantag från skatteplikt som föreskrivs i punkt 1 ca ska kommissionen anta en genomförandeakt om införande av särskilda åtgärder för att förhindra vissa former av skatteundandragande eller skatteflykt, bland annat genom att koppla det unika försändelsenumret till det motsvarande registreringsnummer för mervärdesskatt som avses i artikel 369q.

Denna genomförandeakt ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 5 i förordning (EU) nr 182/2011, och kommittén för detta ändamål ska vara den kommitté som inrättats genom artikel 58 i förordning (EU) nr 904/2010.”.

1. I artikel 218 ska följande punkt införas:

”2. Med avvikelse från punkt 1 får medlemsstaterna, på de villkor som de får fastställa, ålägga beskattningsbara personer som är etablerade inom deras territorium att utfärda elektroniska fakturor för andra leveranser av varor och tillhandahållanden av tjänster inom sitt territorium än de som avses i artikel 262.”.

2. I artikel 232 ska följande punkt införas:

”2. Genom undantag från punkt 1 får medlemsstater som utnyttjar den möjlighet som anges i artikel 218.2 föreskriva att användningen av elektroniska fakturor som utfärdas av beskattningsbara personer som är etablerade inom deras territorium inte måste godkännas av mottagaren som är etablerad på deras territorium.”.

Artikel 1

Ändringar av direktiv 2006/112/EG med verkan från och med den 1 januari 2027

Direktiv 2006/112/EG ska ändras på följande sätt:

0. I artikel 14a ska punkt 2 ersättas med följande:

”2. Om en beskattningsbar person genom användning av ett elektroniskt gränssnitt, såsom en marknadsplats, en plattform, en portal eller liknande, möjliggör leverans av varor inom gemenskapen från en beskattningsbar person som inte är etablerad inom gemenskapen till en beskattningsbar person eller en icke beskattningsbar juridisk person vars gemenskapsinterna förvärv av varor inte är föremål för mervärdesskatt i enlighet med artikel 3.1, eller till någon annan icke beskattningsbar person, ska den beskattningsbara person som möjliggör leveransen själv anses ha tagit emot och levererat dessa varor.

Kommissionen ska senast den 1 juli 2027 för Europaparlamentet och rådet, på grundval av information som erhållits från medlemsstaterna, lägga fram en utvärderingsrapport om hur regeln om faktisk leverantör fungerar och vid behov lägga fram ett lagstiftningsförslag om en ytterligare förlängning av den.”.

1. Artikel 17a ska ändras på följande sätt:

a) I punkt 2 ska led a ersättas med följande:

”a) Varor försänds eller transporteras senast den 30 juni 2028 av en beskattningsbar person, eller av tredje part för deras räkning, till en annan medlemsstat för att dessa varor där ska levereras, i ett senare skede och efter ankomsten, till en annan beskattningsbar person som har rätt att få äganderätt till dessa varor i enlighet med ett befintligt avtal mellan de båda beskattningsbara personerna.”.

b) Följande punkt ska läggas till:

”8. Denna artikel ska upphöra att tillämpas den 30 juni 2029.”.

2. I avdelning V kapitel 3a ska rubriken ersättas med följande:

”KAPITEL 3a

Tröskelvärde för beskattningsbara personer som gör vissa leveranser av varor som omfattas av artikel 33 a och vissa tillhandahållanden av tjänster som omfattas av artikel 58”.

3. Artikel 59c ska ändras på följande sätt:

a) I punkt 1 ska led b ersättas med följande:

”b) Tjänster tillhandahålls en icke beskattningsbar person som är etablerad, är bosatt eller vistas stadigvarande i en annan medlemsstat än den medlemsstat som avses i led a, eller varor försänds eller transporteras från den medlemsstat som avses i led a till en annan medlemsstat.”. and’;

b) Punkt 3 ska ersättas med följande:

”3. Den medlemsstat som avses i punkt 1 a ska ge beskattningsbara personer som utför leveranser av varor eller tillhandahållanden av tjänster som omfattas av bestämmelserna i den punkten rätt att välja att platsen för leveransen eller tillhandahållandet ska fastställas i enlighet med artiklarna 33 a och 58, varvid detta val under alla omständigheter ska omfatta två kalenderår.

Den möjlighet som avses i första stycket i denna punkt ska anses ha utnyttjats av beskattningsbara personer som är registrerade inom den särskilda ordning som föreskrivs i avdelning XII kapitel 6 avsnitt 3.”.

4. Artikel 66 ska ersättas med följande:

”Artikel 66

1. Med avvikelse från artiklarna 63, 64 och 65 får medlemsstaterna föreskriva att mervärdesskatten för vissa transaktioner eller vissa kategorier av beskattningsbara personer blir utkrävbar vid någon av följande tidpunkter:

- a) Senast när fakturan utfärdas.
- b) Senast vid mottagandet av betalningen.
- c) Om någon faktura inte har utfärdats eller om fakturan utfärdas för sent, inom en angiven tid, dock senast vid utgången av den tidsfrist för utfärdande av fakturor som medlemsstaterna föreskriver i enlighet med artikel 222 andra stycket eller om ingen sådan tidsfrist har föreskrivits av medlemsstaten, inom en angiven period från dagen för den beskattningsgrundande händelsen.

2. Den avvikelse som föreskrivs i punkt 1 ska inte tillämpas på följande leveranser eller tillhandahållanden:

- a) Tillhandahållanden av tjänster som omfattas av den särskilda ordning som anges i avdelning XII kapitel 6 avsnitt 2, om dessa tillhandahållanden utförs av en beskattningsbar person som har tillstånd att utnyttja den ordningen i enlighet med artikel 359.
- b) Leveranser och tillhandahållanden som omfattas av den särskilda ordning som anges i avdelning XII kapitel 6 avsnitt 3, om dessa leveranser och tillhandahållanden utförs av en beskattningsbar person som har tillstånd att utnyttja den ordningen i enlighet med artikel 369b.
- c) Tillhandahållanden av tjänster för vilka mervärdesskatt ska betalas av förvärvaren i enlighet med artikel 196.
- d) Leveranser eller överföringar av varor som avses i artikel 67.”.

5. I artikel 167a ska första stycket ersättas med följande:

”Medlemsstaterna får inom ramen för ett frivilligt system föreskriva att avdragsrätten för en beskattningsbar person vars mervärdesskatt endast blir utkrävbar i enlighet med artikel 66.1 b ska skjutas upp till dess att mervärdesskatten på de varor som levererats eller de tjänster som tillhandahållits till denna person har betalats till leverantören eller tillhandahållaren.”.

6. [utgår]

7. [utgår]

8. I artikel 226

ska punkt 7a ska ersättas med följande:

”7a. Om mervärdesskatten blir utkrävbar vid tidpunkten för betalningens mottagande i enlighet med artikel 66.1 b och rätten till avdrag inträder när den avdragsgilla skatten blir utkrävbar, uppgiften ’kontantmetod’.”.

9. [utgår]

10. Artikel 237 ska utgå.

11. Artikel 359 ska ersättas med följande:

”Artikel 359

Medlemsstaterna ska tillåta att en beskattningsbar person som inte är etablerad i gemenskapen och som tillhandahåller tjänster till en icke beskattningsbar person utnyttjar denna särskilda ordning. Denna särskilda ordning ska tillämpas på alla sådana tjänster när dessa tillhandahålls inom gemenskapen.”.

11a. I artikel 361.1 ska led c ersättas med följande:

”c) elektronisk adress, inklusive webbplatser om sådana finns tillgängliga.”.

11b. Artikel 368 ska ersättas med följande:

”Artikel 368

Den beskattningsbara person som inte är etablerad i gemenskapen och som utnyttjar denna särskilda ordning får inte, avseende tjänster inom ramen för denna särskilda ordning, göra avdrag enligt artikel 168 i detta direktiv för mervärdesskatt i konsumtionsmedlemsstaten. Utan hinder av vad som sägs i artikel 1.1 i direktiv 86/560/EEG ska den beskattningsbara personen i fråga beviljas återbetalning i enlighet med det direktivet. Artiklarna 2.2 och 4.2 i direktiv 86/560/EEG ska inte tillämpas på återbetalning avseende varor och tjänster som används för tillhandahållande av tjänster som omfattas av denna särskilda ordning.

Om det krävs att den beskattningsbara person som utnyttjar denna särskilda ordning är registrerad för mervärdesskatt i en medlemsstat för verksamheter som inte omfattas av denna särskilda ordning, ska denne göra avdrag för ingående mervärdesskatt i den medlemsstaten för den beskattningsbara verksamhet som omfattas av denna särskilda ordning i den mervärdesskattedeklaration som ska inges i enlighet med artikel 250 i det här direktivet.”.

11c. Följande artikel ska läggas till:

”Artikel 369aa

Leverans av gas genom ett naturgassystem som är beläget på gemenskapens territorium eller varje nät som är anslutet till ett sådant system, leverans av el eller av värme eller kyla genom nät för värme eller kyla, på de villkor som anges i artikel 39, anses, om dessa leveranser görs till en beskattningsbar person eller en icke beskattningsbar juridisk person vars gemenskapsinterna förvärv av varor inte är föremål för mervärdesskatt i enlighet med artikel 3.1 eller till någon annan icke beskattningsbar person av en beskattningsbar person som inte är etablerad i den medlemsstat där varorna är föremål för mervärdesskatt, vid tillämpningen av artikel 369b, vara en gemenskapsintern distansförsäljning av varor till och med den 1 juli 2028.”.

12. I artikel 369j ska första stycket ersättas med följande:

”Den beskattningsbara person som utnyttjar denna särskilda ordning får inte, avseende sin beskattningsbara verksamhet inom ramen för denna särskilda ordning, göra avdrag enligt artikel 168 i detta direktiv för mervärdesskatt i konsumtionsmedlemsstaterna. Utan hinder av vad som sägs i artikel 1.1 i direktiv 86/560/EEG och artiklarna 2.1, 3 och 8.1 e i direktiv 2008/9/EG ska den beskattningsbara personen i fråga beviljas återbetalning i enlighet med de direktiven. Artiklarna 2.2 och 4.2 i direktiv 86/560/EEG ska inte tillämpas på återbetalning avseende varor och tjänster som används för leverans av varor som omfattas av denna särskilda ordning.”.

12a. I artikel 369m ska följande punkt införas:

”1a. Punkt 1 ska inte tillämpas på beskattningsbara personer som omfattas av den särskilda ordning som föreskrivs i avdelning XII kapitel 1 avsnitt 2.”.

12b. Artikel 369p ska ändras på följande sätt:

(a) Punkt 1 c ska ersättas med följande:

”c) Elektronisk adress och, i förekommande fall, webbplatser.”.

(b) Punkt 3 c ska ersättas med följande:

”c) Elektronisk adress och, i förekommande fall, webbplatser.”.

13. I artikel 369w ska första stycket ersättas med följande:

”Den beskattningsbara person som utnyttjar denna särskilda ordning får inte, avseende sin beskattningsbara verksamhet inom ramen för denna särskilda ordning, göra avdrag enligt artikel 168 i detta direktiv för mervärdesskatt i konsumtionsmedlemsstaterna. Utan hinder av vad som sägs i artikel 1.1 i direktiv 86/560/EEG och artiklarna 2.1, 3 och 8.1 e i direktiv 2008/9/EG ska den beskattningsbara personen i fråga beviljas återbetalning i enlighet med de direktiven. Artiklarna 2.2 och 4.2 i direktiv 86/560/EEG ska inte tillämpas på återbetalning avseende varor och tjänster som används för leverans av varor som omfattas av denna särskilda ordning.”.

Artikel 2

Ändringar av direktiv 2006/112/EG med verkan från och med den 1 juli 2028

Direktiv 2006/112/EG ska ändras på följande sätt:

1. [utgår]
2. [utgår]
3. Följande artikel ska läggas till:

”Artikel 28a

1. Utan hinder av vad som sägs i artikel 28 ska en beskattningsbar person som genom användning av ett elektroniskt gränssnitt, såsom en marknadsplats, en plattform, en portal eller liknande, möjliggör tillhandahållandet, inom unionen, av korttidsuthyrning av boende, dvs. oavbruten uthyrning av boende till samma person i högst 30 nätter, eller av persontransporter på väg, anses ha tagit emot och tillhandahållit dessa tjänster själv, såvida inte den person som tillhandahåller dessa tjänster

- a) till den beskattningsbara person som möjliggör leveransen har tillhandahållit det registreringsnummer för mervärdesskatt som utfärdats i de medlemsstater där leveransen eller tillhandahållandet äger rum, eller det registreringsnummer som tilldelats dem i enlighet med artikel 362 eller artikel 369d, och
- b) förklarat för den beskattningsbara person som möjliggör leveransen att han kommer att ta ut eventuell mervärdesskatt på leveransen.”.

”2. Vid tillämpning av punkt 1 avses med persontransporter på väg inom unionen den del av tjänsten som utförs mellan två punkter i unionen.

2a. Punkt 1 ska inte tillämpas på leveranser som görs inom ramen för den särskilda ordningen i avdelning XII kapitel 3.

3. Medlemsstaterna får kräva att den beskattningsbara person som möjliggör leveransen validerar det registreringsnummer för mervärdesskatt som avses i punkt 1 a, med hjälp av lämpliga medel som fastställts i enlighet med nationell rätt.

4. Trots vad som sägs i punkt 1 får medlemsstaterna från tillämpningsområdet för punkt 1 undanta tillhandahållande inom sitt territorium av korttidsuthyrning av boende, persontransporter på väg eller båda, som utförs inom ramen för den särskilda ordningen i avdelning XII kapitel 1 avsnitt 2.

5. Om en medlemsstat har utnyttjat möjligheten i punkt 4 ska den informera mervärdesskattekommittén om det. Kommissionen ska offentliggöra en uttömmande förteckning över de medlemsstater som har utnyttjat denna möjlighet.

6. Senast den 1 juli 2033 ska kommissionen förelägga rådet en rapport med en utvärdering av tillämpningen av denna artikel och av mervärdesskattereglerna för möjliggörande tjänster, inbegripet inverkan på den inre marknadens funktion och effektiviteten i uppbörden av mervärdesskatt, och vid behov lägga fram ett lämpligt lagstiftningsförslag.”.

4. [utgår]
5. [utgår]
6. Följande artikel ska läggas till:

”Artikel 46a

Platsen för tillhandahållande av den möjliggörande tjänst till en icke beskattningsbar person som utförs genom användning av ett elektroniskt gränssnitt såsom en marknadsplats, en plattform, en portal eller liknande ska vara den plats där den underliggande transaktionen utförs i enlighet med bestämmelserna i detta direktiv.”.

7. I artikel 135.2 ska följande led läggas till:

”aa) trots vad som sägs i led a ska oavbruten uthyrning av boende till samma person i högst 30 nätter anses ha en liknande funktion som hotellsektorn, om inte annat följer av kriterier, villkor och begränsningar som ska fastställas av medlemsstaterna.”.

- 7a. I artikel 135 ska följande punkt läggas till:

”3. Medlemsstaterna ska före den 1 juli 2028 till mervärdesskattekommittén överlämna texten till de centrala bestämmelser i nationell rätt där de anger kriterier, villkor och begränsningar avseende artikel 135.2 aa.

Senast den 31 december 2028 ska kommissionen, på grundval av den information som medlemsstaterna lämnat enligt första stycket, offentliggöra en uttömmande förteckning med de kriterier, villkor och begränsningar som medlemsstaterna fastställer avseende artikel 135.2 aa.”.

8. [utgår]

9. Följande artikel ska läggas till:

”Artikel 136b

Om en beskattningsbar person anses ha tagit emot och tillhandahållit tjänster i enlighet med artikel 28a ska medlemsstaterna från skatteplikt undanta tillhandahållandet av dessa tjänster till den beskattningsbara personen.”.

9a. I artikel 138.2 ska led c ersättas med följande:

”c) Varuleverans i form av överföring till en annan medlemsstat vilken skulle omfattas av undantagen från skatteplikt i punkt 1 och leden a och b om den hade gjorts för en annan beskattningsbar persons räkning. Punkt 1 b ska inte tillämpas på överföringar som deklarerats enligt den särskilda ordningen i avdelning XII kapitel 6 avsnitt 5.”.

10. [utgår]

11. Följande artikel ska läggas till:

”Artikel 172a

Om en beskattningsbar person anses ha tagit emot och tillhandahållit tjänster i enlighet med artikel 28a, ska dessa tillhandahållanden inte påverka den beskattningsbara personens avdragsrätt, oavsett om mervärdesskatten är avdragsgill för dessa tillhandahållanden eller inte.”.

12. Artikel 194 ska ersättas med följande:

”Artikel 194

1. a) Utan att det påverkar tillämpningen av artiklarna 195 och 196 och när den beskattningsbara leveransen av varor eller det beskattningsbara tillhandahållandet av tjänster utförs av en beskattningsbar person som inte är etablerad eller registrerad för mervärdesskatt genom ett sådant individuellt registreringsnummer för mervärdesskatt som avses i artikel 214 i den medlemsstat där skatten ska betalas, ska den beskattningsbara person som ska vara betalningsskyldig för mervärdesskatt vara mottagaren av leveransen av varor eller tillhandahållandet av tjänster, om denna person redan är registrerad till mervärdesskatt i den medlemsstaten.

b) När den beskattningsbara leveransen av varor eller det beskattningsbara tillhandahållandet av tjänster utförs av en beskattningsbar person som inte är etablerad i den medlemsstat där mervärdesskatten ska betalas, får medlemsstaterna på villkor som de själva fastställer, föreskriva att betalningsskyldig för mervärdesskatten ska vara den person till vilken varorna levereras och tjänsterna tillhandahålls.
2. Punkt 1 i denna artikel ska inte tillämpas på leverans av varor som utförs av en beskattningsbar återförsäljare enligt definitionen i artikel 311.1.5, om varorna är föremål för mervärdesskatt i enlighet med den särskilda ordning som föreskrivs i avdelning XII kapitel 4 avsnitt 2 i detta direktiv.”.

13. I artikel 222 ska första stycket ersättas med följande:

”För leveranser av varor som utförs i enlighet med villkoren i artikel 138 eller för leveranser av varor eller tillhandahållanden av tjänster för vilka förvärvaren ska betala mervärdesskatt enligt artiklarna 194 och 196 ska en faktura utfärdas senast den femtonde dagen i den månad som följer på den månad då den beskattningsgrundande händelsen inträffade.”.

13a. I artikel 226 ska punkt 4 ersättas med följande:

”4. Det registreringsnummer för mervärdesskatt som avses i artikel 214 under vilket förvärvaren har erhållit en leverans av varor eller ett tillhandahållande av tjänster för vilken eller vilket han är betalningsskyldig för mervärdesskatt eller en sådan leverans av varor som avses i artikel 138, utom när den särskilda ordningen i avdelning XII kapitel 6 avsnitt 3 utnyttjas.”.

14. Artikel 242a ska ändras på följande sätt:

a) Följande punkt ska införas:

”1a. Om en beskattningsbar person genom användning av ett elektroniskt gränssnitt, såsom en marknadsplats, en plattform, en portal eller liknande, möjliggör tillhandahållande, inom unionen, av korttidsuthyrning av boende eller persontransport på väg och om denna beskattningsbara person inte bedöms ha tagit emot och tillhandahållit dessa tjänster själv i enlighet med artikel 28a, ska den beskattningsbara person som möjliggör tillhandahållandet vara skyldig att föra räkenskaper över dessa tillhandahållanden. Dessa räkenskaper ska vara så detaljerade att skattemyndigheterna i de medlemsstater där dessa leveranser eller tillhandahållanden är beskattningsbara kan avgöra om mervärdesskatten har redovisats korrekt.”.

b) Punkt 2 ska ersättas med följande:

”2. De räkenskaper som avses i punkterna 1 och 1a ska på begäran göras tillgängliga på elektronisk väg för de berörda medlemsstaterna.

Medlemsstaterna får fortsätta att begära att dessa räkenskaper tillhandahålls regelbundet och systematiskt till dess att automatisk åtkomst till dessa räkenskaper finns tillgänglig.

Räkenskaperna ska bevaras i tio år efter utgången av det år då transaktionen genomfördes.”.

14a. Följande artikel ska läggas till:

”Artikel 242b

Om en beskattningsbar person överför varor till en annan medlemsstat i enlighet med artikel 17.1 för en beskattningsbar persons räkning, ska den förstnämnda senast vid transporten eller försändelsen av varorna underrätta den sistnämnda om att deras varor överförs eller kommer att överföras, om överföringen inte sker på uttrycklig begäran av den sistnämnda.”.

15. I artikel 262 ska punkt 1 ändras på följande sätt:

a) Led a ska ersättas med följande:

”a) De förvärvare som är registrerade till mervärdesskatt till vilka han har levererat varor i enlighet med villkoren i artikel 138.1 och artikel 138.2 c, utom när den särskilda ordning som avses i avdelning XII kapitel 6 avsnitt 5 utnyttjas.”.

b) Led c ska ersättas med följande:

”c) De beskattningsbara personer och de icke beskattningsbara juridiska personer som är registrerade till mervärdesskatt till vilka den beskattningsbara person som är registrerad till mervärdesskatt har levererat andra varor eller tillhandahållit andra tjänster än sådana varor eller tjänster som är undantagna från mervärdesskatt i den medlemsstat där transaktionen är beskattningsbar och för vilka mottagaren är skyldig att betala skatt i enlighet med artiklarna 194 i den mån kunden är registrerad till mervärdesskatt och 196.”.

15a. I artikel 288 första stycket ska led 3 ersättas med följande:

”3. Beloppet för de transaktioner som är undantagna från skatteplikt i enlighet med artiklarna 136a, 136b, 146–149 samt 151, 152 och 153.”.

16. I artikel 306 ska följande punkt läggas till:

”3. Den särskilda ordning som avses i punkt 1 i denna artikel ska inte tillämpas på tillhandahållanden enligt artikel 28a.”.

17. I avdelning XII ska rubriken till kapitel 6 ersättas med följande:

”KAPITEL 6

Särskilda ordningar för beskattningsbara personer som tillhandahåller tjänster till icke beskattningsbara personer, bedriver distansförsäljning av varor eller gör vissa inhemska leveranser av varor eller överföringar av egna varor”.

18. Artikel 365 ska ersättas med följande:

”Artikel 365

Mervärdesskattedeklarationen ska innehålla det individuella registreringsnumret för mervärdesskatt för tillämpningen av denna särskilda ordning och, för varje konsumtionsmedlemsstat där mervärdesskatt ska betalas, det totala värdet, exklusive mervärdesskatt, av tillhandahållanden av tjänster som omfattas av denna särskilda ordning och för vilka den beskattningsgrundande händelsen ägt rum under beskattningsperioden samt det totala beloppet för motsvarande mervärdesskatt, fördelat på skattesatser. Tillämpliga mervärdesskattesatser och den totala mervärdesskatt som ska betalas ska i relevanta fall också anges i deklarationen.

Om det krävs ändringar av mervärdesskattedeklarationen fram till och med den dag då mervärdesskattedeklarationen ska lämnas in i enlighet med artikel 364, ska dessa ändringar tas med i mervärdesskattedeklarationen.

Om det krävs ändringar av mervärdesskattedeklarationen för en tidigare beskattningsperiod efter den dag då mervärdesskattedeklarationen skulle ha lämnats in i enlighet med artikel 364, ska dessa ändringar tas med i en mervärdesskattedeklaration för en senare beskattningsperiod inom tre år från den dag då den ursprungliga mervärdesskattedeklarationen skulle ha lämnats in i enlighet med artikel 364. Denna senare mervärdesskattedeklaration ska innehålla uppgifter om relevant konsumtionsmedlemsstat, beskattningsperiod och det mervärdesskattebelopp för vilket ändringar krävs.”.

19. I avdelning XII kapitel 6 ska rubriken till avsnitt 3 ersättas med följande:

”Avsnitt 3

Särskild ordning för gemenskapsintern distansförsäljning av varor, för vissa leveranser av varor inom en medlemsstat som görs av en beskattningsbar person och för vissa tjänster som tillhandahålls av beskattningsbara personer som är etablerade i gemenskapen men inte i konsumtionsmedlemsstaten”.

- 19a. Artikel 369a ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 2 ska ändras på följande sätt:

i) Tredje stycket ska ersättas med följande:

”Om en beskattningsbar person inte har etablerat sätet för sin ekonomiska verksamhet eller har något fast etableringsställe i gemenskapen, ska identifieringsmedlemsstaten vara den medlemsstat där försändelsen eller transporten av varorna påbörjas. Vid leverans av varor utan försändelse eller transport av varorna eller där försändelsen eller transporten av varorna påbörjas och avslutas i samma medlemsstat eller i enlighet med artikel 37 eller 39 ska identifieringsmedlemsstaten vara den medlemsstat där leveransen äger rum. Om försändelsen eller transporten av varorna påbörjas från, eller leveransen äger rum i, fler än en medlemsstat ska den beskattningsbara personen ange vilken av de berörda medlemsstaterna som ska vara identifieringsmedlemsstaten. Den beskattningsbara personen ska vara bunden av detta beslut under det berörda kalenderåret och under de två därpå följande kalenderåren.”.

ii) Följande stycke ska läggas till:

”Identifieringsmedlemsstaten för denna särskilda ordning ska dock vara densamma som för den särskilda ordning som fastställs i avdelning XII kapitel 6 avsnitt 5, om personen är registrerad för den ordningen.”.

b) Punkt 3 ska ändras på följande sätt:

i) Led c ska ersättas med följande:

”c) för leverans av varor utan försändelse eller transport av varorna eller där försändelsen eller transporten av varor påbörjas och avslutas i samma medlemsstat och om varorna levereras till en beskattningsbar person eller till en icke beskattningsbar juridisk person vars gemenskapsinterna förvärv av varor inte är föremål för mervärdesskatt i enlighet med artikel 3.1, eller till någon annan icke beskattningsbar person, den medlemsstaten.”.

ii) Följande punkt ska läggas till:

”d) för leverans av varor i enlighet med artiklarna 36, 37 och 39 där dessa varor levereras till en beskattningsbar person eller en icke beskattningsbar juridisk person vars gemenskapsinterna förvärv av varor inte är föremål för mervärdesskatt i enlighet med artikel 3.1, eller till någon annan icke beskattningsbar person, den medlemsstat där leveransen anses äga rum.”.

20. [utgår]

21. Artikel 369b ska ersättas med följande:

”Artikel 369b

Medlemsstaterna ska tillåta att följande beskattningsbara personer, utöver de som enbart utför undantagna leveranser av varor och tillhandahållanden av tjänster som inte ger rätt till avdrag, utnyttjar denna särskilda ordning:

- a) En beskattningsbar person som bedriver gemenskapsintern distansförsäljning av varor.
- b) En beskattningsbar person som möjliggör leveranser av varor i enlighet med artikel 14a.2 utan försändelse eller transport eller där försändelsen eller transporten påbörjas och avslutas i samma medlemsstat.
- c) En beskattningsbar person som inte är etablerad i konsumtionsmedlemsstaten och som tillhandahåller tjänster till en icke beskattningsbar person.

- d) En beskattningsbar person som inte är etablerad i den medlemsstat där varorna är föremål för mervärdesskatt och som i enlighet med artiklarna 36, 37 och 39 levererar varor till en beskattningsbar person eller en icke beskattningsbar juridisk person vars gemenskapsinterna förvärv av varor inte är föremål för mervärdesskatt i enlighet med artikel 3.1 eller till någon annan icke beskattningsbar person.
- e) En beskattningsbar person som inte är etablerad i den medlemsstat där varorna är föremål för mervärdesskatt och som levererar varor utan försändelse eller transport eller där försändelsen eller transporten påbörjas och avslutas i samma medlemsstat till en beskattningsbar person eller en icke beskattningsbar juridisk person vars gemenskapsinterna förvärv av varor inte är föremål för mervärdesskatt i enlighet med artikel 3.1 eller till någon annan icke beskattningsbar person.
- f) En beskattningsbar person som inte är etablerad i den medlemsstat till vilken varor har överförts inom ramen för den särskilda ordning som fastställs i avdelning XII kapitel 6 avsnitt 5, om dessa varor är föremål för mervärdesskatt i enlighet med artiklarna 16, 18 och 26 eller om en justering av avdraget krävs i enlighet med avdelning X kapitel 5.

Denna särskilda ordning ska tillämpas på alla den berörda beskattningsbara personens leveranser av varor eller tillhandahållanden av tjänster som omfattas av bestämmelserna inom gemenskapen.”.

22. Artikel 369g ska ersättas med följande:

”Artikel 369g

1. Mervärdesskattedeklarationen ska innehålla det registreringsnummer för mervärdesskatt som avses i artikel 369d och, för varje konsumtionsmedlemsstat, det totala värdet exklusive mervärdesskatt och, i relevanta fall, gällande mervärdesskattesatser, det totala mervärdesskattebeloppet per skattesats och total mervärdesskatt som ska betalas för följande leveranser och tillhandahållanden som omfattas av denna särskilda ordning och för vilka den beskattningsgrundande händelsen ägt rum under beskattningsperioden:

- a) Gemenskapsintern distansförsäljning av varor.
- b) Tillhandahållanden av tjänster.
- c) Leveranser av varor i enlighet med artiklarna 36, 37 och 39 där dessa varor levereras till en beskattningsbar person eller en icke beskattningsbar juridisk person vars gemenskapsinterna förvärv av varor inte är föremål för mervärdesskatt i enlighet med artikel 3.1, eller till någon annan icke beskattningsbar person.
- d) Leveranser av varor, inbegripet av en beskattningsbar person som möjliggör sådana leveranser i enlighet med artikel 14a.2. utan försändelse eller transport eller där försändelsen eller transporten påbörjas och avslutas i samma medlemsstat och om varorna levereras till en beskattningsbar person eller en icke beskattningsbar juridisk person vars gemenskapsinterna förvärv av varor inte är föremål för mervärdesskatt i enlighet med artikel 3.1, eller till någon annan icke beskattningsbar person.

- e) Leveranser av varor och tillhandahållanden av tjänster i enlighet med artiklarna 16, 18 och 26, efter en överföring av egna varor inom ramen för den särskilda ordning som fastställs i avdelning XII kapitel 6 avsnitt 5.

Mervärdesskattedeklarationen ska även innehålla ändringar avseende tidigare beskattningsperioder i enlighet med punkt 5 i den här artikeln.

2. Om varor levereras utan försändelse eller transport eller om de försänds eller transporteras i eller från andra medlemsstater än identifieringsmedlemsstaten, ska mervärdesskattedeklarationen också innehålla uppgifter om det totala värdet exklusive mervärdesskatt och, i relevanta fall, gällande mervärdesskattesatser, det totala mervärdesskattebeloppet per skattesats och total mervärdesskatt för följande leveranser som omfattas av denna särskilda ordning, för varje medlemsstat i eller från vilken sådana varor försänds eller transporteras:

- a) Gemenskapsintern distansförsäljning av varor.
- b) Leveranser av varor, inbegripet av en beskattningsbar person som möjliggör sådana leveranser i enlighet med artikel 14a.2, där försändelsen eller transporten påbörjas och avslutas i samma medlemsstat och om varorna levereras till en beskattningsbar person eller en icke beskattningsbar juridisk person vars gemenskapsinterna förvärv av varor inte är föremål för mervärdesskatt i enlighet med artikel 3.1, eller till någon annan icke beskattningsbar person.
- c) Leveranser av varor i enlighet med artiklarna 36, 37 och 39 där dessa varor levereras till en beskattningsbar person eller en icke beskattningsbar juridisk person vars gemenskapsinterna förvärv av varor inte är föremål för mervärdesskatt i enlighet med artikel 3.1, eller till någon annan icke beskattningsbar person.

- d) Leveranser av varor och tillhandahållanden av tjänster i enlighet med artiklarna 16, 18 och 26, efter en överföring av egna varor inom ramen för den särskilda ordning som fastställs i avdelning XII kapitel 6 avsnitt 5.

Beträffande de leveranser som avses i denna punkt ska mervärdesskattedeklarationen också innehålla det individuella registreringsnummer för mervärdesskatt eller det skatteregistreringsnummer som tilldelats av varje medlemsstat från vilken sådana varor försänds eller i vilken de transporteras, om den uppgiften är tillgänglig.

Mervärdesskattedeklarationen ska innehålla den information som avses i denna punkt, uppdelad per konsumtionsmedlemsstat.

3. När den beskattningsbara person som tillhandahåller tjänster som omfattas av denna särskilda ordning har ett eller flera andra fasta etableringsställen än det i identifieringsmedlemsstaten, varifrån tjänsterna tillhandahålls, ska mervärdesskattedeklarationen också innehålla uppgifter om det totala värdet exklusive mervärdesskatt och, i relevanta fall, gällande mervärdesskattesatser, totalt belopp per mervärdesskattesats, och total mervärdesskatt för dessa tillhandahållanden, för varje medlemsstat där den beskattningsbara personen har ett etableringsställe, tillsammans med detta etableringsställes individuella registreringsnummer för mervärdesskatt eller skatteregistreringsnummer, och uppdelat på respektive konsumtionsmedlemsstat.

4. Om en justering av avdraget krävs för varor som har överförts i enlighet med den särskilda ordningen i avdelning XII kapitel 6 avsnitt 5 ska mervärdesskattedeklarationen innehålla de relevanta faktorer som har gett upphov till justeringen och den mervärdesskatt som ska betalas, och, för investeringsvaror, startdatumet för den justeringsperiod som börjar efter överföringen.

5. Om det krävs ändringar av mervärdesskattedeklarationen fram till den dag då mervärdesskattedeklarationen ska lämnas in i enlighet med artikel 369f, ska dessa ändringar tas med i den mervärdesskattedeklarationen.

Om det krävs ändringar av mervärdesskattedeklarationen för en tidigare beskattningsperiod efter den dag då deklarationen skulle ha lämnats in i enlighet med artikel 369f, ska dessa ändringar tas med i en mervärdesskattedeklaration för en senare beskattningsperiod inom tre år från den dag då den ursprungliga deklarationen skulle ha lämnats in i enlighet med artikel 369f. Denna senare mervärdesskattedeklaration ska innehålla uppgifter om relevant konsumtionsmedlemsstat, beskattningsperiod och det mervärdesskattebelopp för vilket ändringar krävs.

6. Vid tillämpningen av denna artikel ska mervärdesskattedeklarationen inte innehålla undantagna leveranser av varor och tillhandahållanden av tjänster som inte ger rätt till avdrag.”.

23. [utgår]

24. Artikel 369p ska ändras på följande sätt:

a) I punkt 1 ska följande led läggas till:

”e) Status som beskattningsbar person som anses ha tagit emot och levererat varor i enlighet med artikel 14a.1.”.

b) I punkt 3 ska följande led läggas till:

”f) Status som beskattningsbar person som anses ha tagit emot och levererat varor i enlighet med artikel 14a.1.”.

25. [utgår]

26. Artikel 369t ska ersättas med följande:

”Artikel 369t

1. Mervärdesskattedeklarationen ska innehålla det registreringsnummer för mervärdesskatt som avses i artikel 369q och, för varje konsumtionsmedlemsstat där mervärdesskatt ska betalas, det totala värdet, exklusive mervärdesskatt, av distansförsäljning av varor importerade från ett tredjeterritorium eller ett tredjeland för vilka mervärdesskatt har blivit utkrävbar under beskattningsperioden samt det totala beloppet för motsvarande mervärdesskatt. Tillämpliga mervärdesskattesatser och den totala mervärdesskatt som ska betalas ska i relevanta fall också anges i deklARATIONEN.

2. Om det krävs ändringar av mervärdesskattedeklarationen fram till den dag då mervärdesskattedeklarationen ska lämnas in i enlighet med artikel 369s, ska dessa ändringar tas med i mervärdesskattedeklarationen.

Om det krävs ändringar av mervärdesskattedeklarationen för en tidigare beskattningsperiod efter den dag då mervärdesskattedeklarationen skulle ha lämnats in i enlighet med artikel 369s, ska dessa ändringar tas med i en mervärdesskattedeklaration för en senare beskattningsperiod inom tre år från den dag då den ursprungliga mervärdesskattedeklarationen skulle ha lämnats in i enlighet med artikel 369s. Denna senare mervärdesskattedeklaration ska innehålla uppgifter om relevant konsumtionsmedlemsstat, beskattningsperiod och det mervärdesskattebelopp för vilket ändringar krävs.”.

27. I avdelning XII kapitel 6 ska följande avsnitt läggas till:

”Avsnitt 5

Särskild ordning för överföringar av egna varor

Artikel 369xa

Vid tillämpning av detta avsnitt och utan att det påverkar tillämpningen av andra gemenskapsbestämmelser gäller följande definitioner:

1. *överföring av egna varor*: överföring av varor till en annan medlemsstat i enlighet med artikel 17.1, vilket inte omfattar överföringar av varor för vilka det inte finns någon full avdragsrätt i den medlemsstaten.
2. *identifieringsmedlemsstat*: den medlemsstat i vilken den beskattningsbara personen har etablerat sätet för sin ekonomiska verksamhet eller, om den beskattningsbara personen inte har etablerat sätet för sin ekonomiska verksamhet i gemenskapen, där den beskattningsbara personen har ett fast etableringsställe.

Om en beskattningsbar person inte har etablerat sätet för sin ekonomiska verksamhet i gemenskapen men har mer än ett fast etableringsställe där, ska identifieringsmedlemsstaten vara den medlemsstat med fast etableringsställe i vilken den beskattningsbara personen anmäler att denna särskilda ordning kommer att utnyttjas. Den beskattningsbara personen ska vara bunden av detta beslut under det berörda kalenderåret och under de två därpå följande kalenderåren.

Om en beskattningsbar person inte har etablerat sätet för sin ekonomiska verksamhet eller har något fast etableringsställe i gemenskapen, ska identifieringsmedlemsstaten vara den medlemsstat där försändelsen eller transporten av varorna påbörjas. Om försändelsen eller transporten av varorna påbörjas från fler än en medlemsstat ska den beskattningsbara personen ange vilken av de berörda medlemsstaterna som ska vara identifieringsmedlemsstaten. Den beskattningsbara personen ska vara bunden av detta beslut under det berörda kalenderåret och under de två därpå följande kalenderåren.

Identifieringsmedlemsstaten för denna särskilda ordning ska dock vara densamma som för den särskilda ordning som fastställs i avdelning XII kapitel 6 avsnitt 3, om personen är registrerad för den ordningen.

Artikel 369xb

Medlemsstaterna ska tillåta beskattningsbara personer som överför egna varor att utnyttja denna särskilda ordning.

Denna särskilda ordning ska tillämpas på alla överföringar av egna varor som utförs av en beskattningsbar person som är registrerad för denna särskilda ordning.

Artikel 369xc

En beskattningsbar person ska underrätta identifieringsmedlemsstaten när dennes beskattningsbara verksamhet inom ramen för denna särskilda ordning inleds, upphör eller förändras på ett sådant sätt att den beskattningsbara personen inte längre uppfyller villkoren för att kunna utnyttja denna särskilda ordning. Den beskattningsbara personen ska lämna denna underrättelse på elektronisk väg.

Artikel 369xd

En beskattningsbar person som utnyttjar denna särskilda ordning ska, i fråga om beskattningsbara transaktioner enligt denna särskilda ordning, registreras för mervärdesskatt endast i identifieringsmedlemsstaten. För detta ändamål ska medlemsstaten använda det individuella registreringsnummer för mervärdesskatt som redan tilldelats den beskattningsbara personen avseende dennes skyldigheter enligt det nationella systemet.

Artikel 369xe

Identifieringsmedlemsstaten ska utesluta en beskattningsbar person från denna särskilda ordning, om

- a) den beskattningsbara personen underrättar identifieringsmedlemsstaten om att denne inte längre gör överföringar av egna varor som omfattas av denna särskilda ordning,
- b) det på annat sätt kan antas att den beskattningsbara personens beskattningsbara verksamhet inom ramen för denna särskilda ordning har upphört,
- c) den beskattningsbara personen inte längre uppfyller villkoren för att få utnyttja denna särskilda ordning,
- d) den beskattningsbara personen ständigt bryter mot reglerna för denna särskilda ordning.

Artikel 369xf

Den beskattningsbara person som utnyttjar denna särskilda ordning ska på elektronisk väg till identifieringsmedlemsstaten inge en mervärdesskattedeklaration för varje månad, oberoende av om denne har eller inte har gjort överföringarna av varor som omfattas av denna särskilda ordning. Mervärdesskattedeklarationen ska inges senast vid utgången av månaden efter utgången av den beskattningsperiod som mervärdesskattedeklarationen avser.

Artikel 369xg

1. Mervärdesskattedeklarationen ska innehålla det registreringsnummer för mervärdesskatt som avses i artikel 369xd och, för varje medlemsstat till vilken varor försänts eller överförts, det totala värdet exklusive mervärdesskatt för de överföringar som omfattas av denna särskilda ordning och för vilka den beskattningsgrundande händelsen ägt rum under beskattningsperioden.

Mervärdesskattedeklarationen ska även innehålla ändringar avseende tidigare beskattningsperioder i enlighet med punkt 3.

2. Om varor försänts eller transporterats från andra medlemsstater än identifieringsmedlemsstaten, ska mervärdesskattedeklarationen också innehålla uppgift om det totala värdet exklusive mervärdesskatt för överföringar som omfattas av denna särskilda ordning i fråga om varje medlemsstat från vilken sådana varor försänts eller transporterats.

Mervärdesskattedeklarationen ska också innehålla det individuella registreringsnummer för mervärdesskatt eller det skatteregistreringsnummer som tilldelats av varje medlemsstat från vilken sådana varor försänts eller transporterats, om uppgiften är tillgänglig. Mervärdesskattedeklarationen ska innehålla den information som avses i denna punkt, uppdelad per medlemsstat till vilken varorna försänts eller transporterats.

3. Om det krävs ändringar av mervärdesskattedeklarationen fram till den dag då mervärdesskattedeklarationen ska lämnas in i enlighet med artikel 369xf, ska sådana ändringar tas med i den mervärdesskattedeklarationen.

Om det krävs ändringar av mervärdesskattedeklarationen för en tidigare beskattningsperiod efter den dag då mervärdesskattedeklarationen skulle ha lämnats in i enlighet med artikel 369xf, ska dessa ändringar tas med i en mervärdesskattedeklaration för en senare beskattningsperiod inom tre år från den dag då den ursprungliga mervärdesskattedeklarationen skulle ha lämnats in i enlighet med artikel 369xf. Denna senare mervärdesskattedeklaration ska innehålla uppgifter om relevant medlemsstat till och från vilken varorna försänts eller transporterats, beskattningsperiod och det beskattningsunderlag för vilket ändringar krävs.

Artikel 369xh

1. Mervärdesskattedeklarationen ska upprättas i euro.

De medlemsstater som inte har infört euron får begära att mervärdesskattedeklarationen upprättas i deras nationella valuta.

Om andra valutor användes för leveranserna/tillhandahållandena, ska den beskattningsbara person som utnyttjar denna särskilda ordning i mervärdesskattedeklarationen använda den tillämpliga växelkurs som gällde på beskattningsperiodens sista dag.

2. Omräkningen ska göras på grundval av de växelkurser som offentliggörs av Europeiska centralbanken för den dagen eller, om inget offentliggörande sker den dagen, nästa dag som växelkurser offentliggörs.

Artikel 369xi

Vid tillämpning av denna särskilda ordning är gemenskapsinterna förvärv av varor i den medlemsstat till vilken varorna försänds eller transporteras undantagna från skatteplikt.

Utan hinder av vad som sägs i artikel 214.1 ska det gemenskapsinterna förvärv av varor som avses i första stycket inte ge upphov till en skyldighet att registrera sig i enlighet med den artikeln.

Vid tillämpningen av artiklarna 16, 18, 26, 185–189 och 192 ska det undantag som avses i första stycket anses som utövandet av full avdragsrätt för den mervärdesskatt som skulle ha betalats om detta undantag inte tillämpades.

Artikel 369xj

Den beskattningsbara person som utnyttjar denna särskilda ordning får inte, för sin beskattningsbara verksamhet som omfattas av denna särskilda ordning, i mervärdesskattedeklarationen för den särskilda ordningen deklarerera den mervärdesskatt som är avdragsgill i enlighet med artikel 168 i detta direktiv i de medlemsstater till eller från vilka varorna försänds eller transporteras. Utan hinder av vad som sägs i artikel 1.1 i direktiv 86/560/EEG och artiklarna 2.1, 3 och 8.1 e i direktiv 2008/9/EG ska den beskattningsbara personen i fråga beviljas återbetalning i enlighet med de direktiven. Artiklarna 2.2 och 4.2 i direktiv 86/560/EEG ska inte tillämpas på återbetalning avseende de varor och tjänster som används för överföringar av egna varor som omfattas av denna särskilda ordning.

Om det krävs att den beskattningsbara person som utnyttjar denna särskilda ordning är registrerad i en medlemsstat för verksamheter som inte omfattas av denna särskilda ordning, ska denne göra avdrag för ingående mervärdesskatt i den medlemsstaten för de varor som levereras till och de tjänster som tillhandahålls den beskattningsbara personen i den medlemsstaten i den mervärdesskattedeklaration som ska inges i enlighet med artikel 250.

Artikel 369xk

1. Den beskattningsbara person som utnyttjar denna särskilda ordning ska föra räkenskaper över de överföringar av egna varor som omfattas av denna särskilda ordning. Dessa räkenskaper ska vara så detaljerade att skattemyndigheterna i de medlemsstater från och till vilka varorna försänts eller transporterats kan avgöra om mervärdesskattedeklarationen är korrekt.

2. De räkenskaper som avses i punkt 1 ska på begäran göras tillgängliga på elektronisk väg för de medlemsstater från och till vilka varorna försänts eller transporterats och för identifieringsmedlemsstaten.

Räkenskaperna ska bevaras i tio år efter den 31 december det år då överföringen av egna varor genomfördes.”.

Artikel 3

Ändringar av direktiv 2006/112/EG med verkan från och med den 1 juli 2029

Direktiv 2006/112/EG ska ändras på följande sätt:

1. I artikel 243 ska punkt 3 utgå.
2. I artikel 262 ska punkt 2 utgå.

Artikel 4

Ändringar av direktiv 2006/112/EG med verkan från och med den 1 juli 2030

Direktiv 2006/112/EG ska ändras på följande sätt:

1. I artikel 42 ska led b ersättas med följande:

”b) Förvärvaren har uppfyllt de skyldigheter när det gäller överföring av uppgifter om gemenskapsinterna förvärv av varor som anges i avdelning XI kapitel 6 avsnitt 1.”.

2. I artikel 138 ska punkt 1a ersättas med följande:

”1a. Det undantag som föreskrivs i punkt 1 i denna artikel ska inte tillämpas om leverantören inte har fullgjort den skyldighet som föreskrivs i artiklarna 262 och 263 att meddela uppgifter om gemenskapsinterna transaktioner, eller om de överförda uppgifterna inte innehåller korrekt information om leveranserna enligt bestämmelserna i artikel 264, såvida inte leverantören vederbörligen kan motivera bristerna på ett sätt som är tillfredsställande för de behöriga myndigheterna.”.

2a. I artikel 168 ska följande punkt läggas till:

”När transaktionen omfattas av rapporteringsskyldigheterna enligt artikel 271a.1 får medlemsstaterna, enligt de villkor de fastställer, föreskriva att kunden endast ska ha rätt till att dra av eller återkräva den mervärdesskatt som ska betalas eller har betalats när denne innehar en elektronisk faktura som utfärdats i enlighet med kraven i artikel 218.3.”.

2b. Artikel 217 ska ersättas med följande:

”Artikel 217

I detta direktiv avses med *elektronisk faktura* en faktura som innehåller den information som krävs enligt detta direktiv och som åtminstone när det gäller de uppgifter som omfattas av artiklarna 262 och 271b har utfärdats, sänts och mottagits i ett strukturerat elektroniskt format som gör det möjligt att behandla den automatiskt och elektroniskt.”.

3. Artikel 218 ska ersättas med följande:

”Artikel 218

1. Elektroniska fakturor, dokument eller meddelanden i pappersformat eller i andra elektroniska format än elektroniska fakturor ska uppfylla de villkor som fastställs i detta kapitel för att godtas som fakturor.

2. Vid tillämpning av detta direktiv ska fakturor utfärdas som elektroniska fakturor. Medlemsstaterna får dock godta dokument eller meddelanden i pappersformat eller i andra elektroniska format än elektroniska fakturor för transaktioner som inte omfattas av rapporteringskyldigheterna enligt avdelning XI kapitel 6.

3. Elektroniska fakturor ska uppfylla den europeiska standarden för elektronisk fakturering och förteckningen över dess syntaxer i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/55/EU*. Medlemsstaterna får tillåta användning av andra standarder för elektroniska fakturor för andra leveranser av varor och tillhandahållanden av tjänster inom deras territorium än de som avses i artikel 262.

4. Medlemsstaterna ska vidta de åtgärder som är nödvändiga för att säkerställa att elektroniska fakturor som utfärdas av beskattningsbara personer

- inbegriper den information som krävs enligt detta direktiv,
- uppfyller de tekniska standarder för elektronisk fakturering som avses i punkt 3 som krävs.

5. Medlemsstaterna ska tillåta att den beskattningsbara person som utfärdar fakturan eller en tredje part som agerar i dennes namn och för dennes räkning efterlever de åtgärder som föreskrivs i punkt 4.

Medlemsstater får också tillåta användning av en offentlig portal, i den mån en sådan finns tillgänglig.

Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/55/EU av den 16 april 2014 om elektronisk fakturering vid offentlig upphandling (EUT L 133, 6.5.2014, s. 1).”.

4. I artikel 222 ska första stycket ersättas med följande:

”För leveranser av varor som utförs i enlighet med villkoren i artikel 138 eller för leveranser av varor eller tillhandahållanden av tjänster för vilka förvärvaren ska betala mervärdesskatt enligt artiklarna 194, 195, 196 och 197 ska en faktura utfärdas senast tio dagar efter den beskattningsgrundande händelsen.

I händelse av en förskottsbetalning före utförandet av leveranser av varor eller tillhandahållanden av tjänster för vilka förvärvaren ska betala mervärdesskatt enligt artiklarna 194, 195, 196 och 197 ska en faktura utfärdas senast 10 dagar efter mottagandet av förskottsbetalningen.”.

5. Artikel 223 ska ändras på följande sätt:

”Artikel 223

Medlemsstaterna ska tillåta beskattningsbara personer att utfärda samlingsfakturor med uppgifter om flera separata leveranser av varor eller tillhandahållanden av tjänster, förutsatt att mervärdesskatten på de leveranser eller tillhandahållanden som nämns i samlingsfakturan blir utkrävbar under samma kalendermånad.

För leveranser av varor och tillhandahållanden av tjänster som avses i artikel 222 ska samlingsfakturor utfärdas senast tio dagar efter utgången av den kalendermånad som samlingsfakturan avser.

Medlemsstaterna får utesluta möjligheten att utfärda samlingsfakturor inom vissa bedrägerikänsliga sektorer. Medlemsstaterna ska underrätta mervärdesskattekommittén om de undantag som de har genomfört.”.

6. Artikel 226 ska ändras på följande sätt:

- a) Punkt 11a ska ersättas med följande:

”11a. När förvärvaren är betalningsskyldig för mervärdesskatten, uppgiften omvänd betalningsskyldighet och, vid leverans av varor för vilka mottagaren är skyldig att betala skatt enligt artikel 197, dessutom uppgiften trepartstransaktion.”.

b) Följande punkter ska läggas till som punkterna 16 och 17:

”16. Om det rör sig om en ändringsfaktura enligt artikel 219, det löpnummer som identifierar den ändrade fakturan enligt punkt 2.

17. Det eller de bankkontonummer eller nummer på leverantörens virtuella konton eller andra identifierare som otvetydigt identifierar leverantörens konton, till vilka fakturamottagarna kan betala fakturan.”.

6a. Artikel 232 ska ersättas med följande:

”Artikel 232

Utfärdandet till en beskattningsbar person eller en icke beskattningsbar juridisk person av en elektronisk faktura som motsvarar den europeiska standarden för elektronisk fakturering och förteckningen över dess syntaxer i enlighet med direktiv 2014/55/EU måste inte godkännas av mottagaren. Medlemsstaterna får dock kräva att fakturor som motsvarar denna standard godkänns av mottagaren för transaktioner som inte omfattas av rapporteringsskyldigheterna i avdelning XI kapitel 6, när den medlemsstaten har utnyttjat möjligheten i artikel 218.2.

Utfärdandet till en beskattningsbar person eller en icke beskattningsbar juridisk person av en elektronisk faktura som motsvarar en annan standard eller av fakturor i andra elektroniska format än elektroniska fakturor måste godkännas av mottagaren.

Medlemsstater som har utnyttjat möjligheten i artikel 218.3 får fastställa att elektroniska fakturor som motsvarar andra standarder inte måste godkännas av mottagaren om denne är etablerad inom dess territorium.

Medlemsstater som har utnyttjat möjligheten i artikel 221.1 får föreskriva att utfärdandet av elektroniska fakturor eller av fakturor i andra elektroniska format än elektroniska fakturor ska godkännas av förvärvaren.”.

6b. I artikel 233.2 ska inledningen ha följande lydelse:

”Förutom den typ av administrativa kontroller som beskrivs i punkt 1 är följande exempel på teknik som säkerställer ursprungets äkthet och innehållets integritet i fråga om en elektronisk faktura eller i fråga om dokument eller meddelanden i andra elektroniska format än elektroniska fakturor:”.

6c. Artikel 235 ska ersättas med följande:

”Artikel 235

Medlemsstaterna får fastställa särskilda villkor för elektroniska fakturor eller dokument eller meddelanden i andra elektroniska format än elektroniska fakturor som utfärdats för varor som levererats eller tjänster som tillhandhållits på deras territorium från ett land med vilket det inte finns något rättsligt instrument om ömsesidigt bistånd med en räckvidd liknande den som föreskrivs i direktiv 2010/24/EU och förordning (EG) nr 1798/2003.”.

- 6d. Artikel 236 ska ersättas med följande:

”Artikel 236

I de fall då flera elektroniska fakturor eller dokument eller meddelanden i andra elektroniska format än elektroniska fakturor översänds samlat till samma mottagare eller ställs till dennes förfogande, behöver de uppgifter som är gemensamma för de olika fakturorna endast anges en gång, när all information är åtkomlig för varje faktura.”.

7. I avdelning XI ska rubriken till kapitel 6 ersättas med följande:

”KAPITEL 6

Krav på digital rapportering”.

8. I avdelning XI kapitel 6 ska följande rubrik till avsnitt 1 införas:

”Avsnitt 1

Krav på digital rapportering för gränsöverskridande leveranser av varor och tillhandahållanden av tjänster inom gemenskapen mellan beskattningsbara personer”.

9. Artikel 262 ska ersättas med följande:

”Artikel 262

1. Varje beskattningsbar person som är registrerad till mervärdesskatt ska lämna in de uppgifter som avses i artikel 264 om följande:

- a) Leveranser och överföringar av varor som utförs i enlighet med artikel 138.1 och 138.2 c.
- b) Gemenskapsinterna förvärv av varor som utförs i enlighet med artikel 20 och transaktioner som kan likställas med sådana i enlighet med artikel 21 eller 22.
- c) Leveranser av andra varor och tillhandahållanden av andra tjänster än dem som är undantagna från mervärdesskatt i den medlemsstat där transaktionen är beskattningsbar, för vilka mottagaren är skyldig att betala skatt i enlighet med artiklarna 194, i den mån förvärvaren är registrerad till mervärdesskatt, 195, 196 och 197. and
- d) Förvärv av andra varor och tjänster än dem som är undantagna från mervärdesskatt i den medlemsstat där transaktionen är beskattningsbar, för vilka den personen är skyldig att betala skatt i enlighet med artikel 194, i den mån förvärvaren är registrerad till mervärdesskatt, 195, 196, 197 eller 204.

Medlemsstaterna får föreskriva att beskattningsbara personer som är registrerade till mervärdesskatt inte ska lämna in de uppgifter som avses i artikel 264 om de transaktioner som avses i första stycket b och d. Medlemsstater som utnyttjar denna möjlighet ska anmäla det till kommissionen, som ska underrätta de övriga medlemsstaterna om följande:

- a) Antagandet av denna åtgärd, innan den träder i kraft.
- b) Det datum då denna åtgärd inte längre tillämpas, före det datumet.

2. Den information som avses i punkt 1 ska lämnas till den medlemsstat som till den beskattningsbara personen utfärdat det registreringsnummer för mervärdesskatt som den beskattningsbara personen använt för den transaktion som informationen avser.

3. Genom undantag från punkt 1 a och b ska beskattningsbara personer som är registrerade enligt den särskilda ordningen i avdelning XII kapitel 6 avsnitt 5 inte lämna information om överföringar av egna varor eller om transaktioner som likställs med gemenskapsinterna förvärv i enlighet med artikel 21 eller 22 och som gäller samma varor.”.

10. Artikel 263 ska ersättas med följande:

”Artikel 263

1. De uppgifter som avses i artikel 262.1 ska för varje enskild transaktion överföras av de beskattningsbara personer som är skyldiga att utfärda en faktura avseende de transaktioner som avses i artikel 262.1 a och c vid den tidpunkt då fakturan utfärdas eller skulle ha utfärdats.

Om fakturan utfärdas av förvärvaren av varorna eller tjänstemottagaren för den beskattningsbara person som är skyldig att utfärda fakturan ska de uppgifter som avses i artikel 262.1 överföras för varje enskild transaktion senast fem dagar efter det att fakturan utfärdas eller skulle ha utfärdats.

2. De uppgifter som avses i artikel 262.1 ska för varje enskild transaktion överföras av de beskattningsbara personer till vilka en faktura avseende de transaktioner som avses i artikel 262.1 b och d måste utfärdas, senast fem dagar efter det att fakturan mottagits. Medlemsstaterna får föreskriva överföring av uppgifter om dessa transaktioner om den person till vilken fakturan måste utfärdas inte har mottagit fakturan i tid.

3. De uppgifter som avses i punkterna 1 och 2 ska överföras av den beskattningsbara personen eller av en tredje part för den beskattningsbara personens räkning.

Medlemsstaterna ska föreskriva elektroniska metoder för inlämning av sådana uppgifter.

Medlemsstaterna ska tillåta överföring av dessa uppgifter enligt den europeiska standarden för elektronisk fakturering och förteckningen över dess syntaxer i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/55/EU.

4. Det gemensamma elektroniska meddelandet för tillhandahållande av de uppgifter som avses i punkterna 1 och 2 ska fastställas i enlighet med förfarandet i artikel 58.2 i förordning (EU) nr 904/2010.”.

11. Artikel 264 ska ersättas med följande:

”Artikel 264

De uppgifter som överförs i enlighet med artikel 263 ska innehålla allt följande:

- a) De uppgifter som avses i artikel 226.1–226.4, 226.6, 226.7, 226.8, 226.11, 226.16, 226.17 och i förekommande fall 226.11a, när det gäller leveranser av varor som utförs i enlighet med artikel 138.1 samt leveranser av andra varor och tillhandahållanden av andra tjänster än dem som är undantagna från mervärdesskatt i den medlemsstat där transaktionen är beskattningsbar, för vilka mottagaren är skyldig att betala skatt enligt artiklarna 194, 195, 196 och 197.
- b) När det gäller överföringar som utförs i enlighet med artikel 138.2 c, de uppgifter som avses i artikel 226.1–226.4, 226.6, 226.7, 226.8, 226.11 och 226.16.

- c) När det gäller gemenskapsinterna förvärv av varor som utförs i enlighet med artikel 20 och transaktioner som kan likställas med sådana i enlighet med artikel 22, de uppgifter som avses i artikel 226.1–226.4, 226.6, 226.7, 226.8, 226.9, 226.10, 226.11, 226.16 och 226.17.
- d) När det gäller transaktioner som kan likställas med gemenskapsinterna förvärv av varor i enlighet med artikel 21, de uppgifter som avses i artikel 226.1–226.4, 226.6, 226.7, 226.8, 226.9, 226.10, 226.11 och 226.16.
- e) När det gäller förvärv av andra varor och tjänster än dem som är undantagna från mervärdesskatt i den medlemsstat där transaktionen är beskattningsbar, för vilka mottagaren är skyldig att betala skatt i enlighet med artikel 194, 195, 196, 197 eller 204, de uppgifter som avses i artikel 226.1–226.4, 226.6, 226.7, 226.8, 226.9, 226.10, 226.16, 226.17, och i förekommande fall 226.15.”.

12. [utgår]

13. [utgår]

14. [utgår]

15. [utgår]

16. Artiklarna 265, 266, 267, 268, 269, 270 och 271 ska utgå.
17. I avdelning XI kapitel 6 ska följande avsnitt införas som avsnitt 2:

”Avsnitt 2

Krav på digital rapportering för egenleveranser och leveranser av varor och tillhandahållanden av tjänster mellan beskattningsbara personer inom en medlemsstats territorium

Artikel 271a

1. Medlemsstaterna får kräva att beskattningsbara personer som är etablerade eller registrerade till mervärdesskatt inom deras territorium på elektronisk väg till sina skattemyndigheter lämnar andra uppgifter om leveranser av varor och tillhandahållanden av tjänster, som utförs inom deras territorium till dem själva eller till andra beskattningsbara personer, än sådana som avses i artikel 262.
2. Medlemsstaterna får kräva att beskattningsbara personer som är etablerade eller registrerade till mervärdesskatt inom deras territorium på elektronisk väg till sina skattemyndigheter lämnar andra uppgifter om leveranser av varor och tillhandahållanden av tjänster, som utförs inom deras territorium till dem av dem själva eller av andra beskattningsbara personer, än sådana som avses i artikel 262.

Artikel 271b

1. Om en medlemsstat kräver att uppgifter ska lämnas i enlighet med artikel 271a.1 ska den beskattningsbara person som är skyldig att utfärda fakturan, eller en tredje part för den beskattningsbara personens räkning, överföra dessa uppgifter för varje enskild transaktion vid den tidpunkt då fakturan utfärdas eller skulle ha utfärdats.

Om fakturan utfärdas av förvärvaren av varorna eller tjänstemottagaren för den beskattningsbara person som är skyldig att utfärda en faktura ska de uppgifter som avses i artikel 271a.1 överföras för varje enskild transaktion senast fem dagar efter det att fakturan utfärdas eller skulle ha utfärdats.

2. Om en medlemsstat kräver att uppgifter ska lämnas i enlighet med artikel 271a.2 ska den beskattningsbara person till vilken en faktura utfärdades, eller en tredje part för den beskattningsbara personens räkning, överföra dessa uppgifter för varje enskild transaktion senast fem dagar efter det att fakturan mottagits. Medlemsstaterna får föreskriva överföring av uppgifter om dessa transaktioner om den person till vilken fakturan måste utfärdas inte har mottagit fakturan i tid.

3. Medlemsstaterna ska tillåta överföring av uppgifter från elektroniska fakturor som motsvarar den europeiska standarden för elektronisk fakturering och förteckningen över dess syntaxer i enlighet med direktiv 2014/55/EU.

Medlemsstaterna får tillåta överföring av uppgifter från elektroniska fakturor i andra dataformat än den europeiska standarden för elektronisk fakturering och förteckningen över dess syntaxer i enlighet med direktiv 2014/55/EU under förutsättning att de andra dataformaten säkerställer interoperabilitet med den europeiska standarden för elektronisk fakturering.

4. De medlemsstater som kräver överföring av uppgifter i enlighet med artikel 271a får begränsa räckvidden för en sådan skyldighet till vissa kategorier av beskattningsbara personer eller vissa typer av transaktioner. De ska även fastställa de uppgifter som måste överföras.

Artikel 271c

Senast den 31 mars 2033 ska kommissionen, på grundval av den information som lämnats av medlemsstaterna, lägga fram en interimsutvärderingsrapport för rådet om hur den elektroniska faktureringen i kapitel 3 och de EU-interna och inhemska digitala rapporteringskraven i detta kapitel fungerar. I den rapporten ska kommissionen

- bedöma åtgärdernas effekt på ändamålsenligheten för uppbörden av moms och minskningen av mervärdesskattegapet, på antalet kontroller som skatteförvaltningarna utför samt på minskningen av den administrativa bördan och på kostnadsbesparingarna för beskattningsbara personer,
- bedöma effekterna av det alternativ som erbjuds medlemsstaterna i artikel 262.1 andra stycket på mervärdesskattebedrägeri i andra medlemsstater och på funktionen hos det centrala elektroniska systemet för utbyte av information om mervärdesskatt,
- bedöma de tekniska problem som uppstår till följd av genomförandet av åtgärderna, såsom fel, förseningar och utelämnanden i samband med överföringen av fakturorna och uppgifterna,
- utvärdera de åtgärder och tjänster som medlemsstaterna har infört och gjort tillgängliga för skattebetalarna för att minska deras administrativa börda,

- utvärdera möjlig ny teknisk utveckling inom elektronisk fakturering och digital rapportering,
- i enlighet därmed bedöma behovet av ytterligare åtgärder och vid behov lägga fram ett lämpligt lagstiftningsförslag till sådana åtgärder.

18. Artikel 273 ska ersättas med följande:

”Artikel 273

Medlemsstaterna får införa andra skyldigheter som de finner nödvändiga för att säkerställa en riktig uppbörd av mervärdesskatt och förhindra skatteundandragande, med förbehåll för kravet på likabehandling av inhemska transaktioner och transaktioner som utförs mellan medlemsstater av beskattningsbara personer och på villkor att dessa skyldigheter inte i handeln mellan medlemsstaterna leder till formaliteter i samband med en gränspassage.

Möjligheten enligt första stycket får inte användas för att införa ytterligare krav avseende fakturering utöver dem som anges i kapitel 3 eller för att genomföra nya ytterligare allmänna transaktionsbaserade rapporteringsskyldigheter för varuleveranser och tillhandahållanden av tjänster eller förvärv av varor och tjänster mellan beskattningsbara personer som är registrerade till mervärdesskatt inom unionen utöver dem som anges i avdelning XI kapitel 6. Medlemsstaterna får dock kräva att beskattningsbara personer lagrar uppgifter om deras transaktioner i syfte att enligt kraven rapportera dessa uppgifter för att utarbeta en mervärdesskattedeklaration eller för revisionsändamål. De medlemsstater som den 1 januari 2024 hade en allmän transaktionsbaserad rapporteringsskyldighet för leveranser av andra varor och tillhandahållanden av andra tjänster än dem som avses i artikel 262 får bibehålla de rapporteringsskyldigheterna fram till dess att de genomför ett digitalt rapporteringssystem i realtid för varuleveranser och tillhandahållanden av tjänster som uppfyller kraven i avdelning XI kapitel 6 avsnitt 2.

De medlemsstater som den 1 januari 2024 hade en allmän transaktionsbaserad rapporteringsskyldighet för förvärv av andra varor och tjänster än dem som avses i artikel 262 får bibehålla de rapporteringsskyldigheterna fram till dess att de genomför ett digitalt rapporteringssystem i realtid för förvärv av varor och tjänster som uppfyller kraven i avdelning XI kapitel 6 avsnitt 2.

Medlemsstaterna får bibehålla kravet på att beskattningsbara personer lagrar uppgifter om deras transaktioner i syfte att enligt kraven rapportera dessa uppgifter för att utarbeta en mervärdesskattedeklaration eller för revisionsändamål.

Medlemsstaterna får införa rapporteringsskyldigheter för andra transaktioner än dem som omfattas av rapporteringsskyldigheterna i avdelning XI kapitel 6.”.

Artikel 5

Införlivande

0. Medlemsstaterna får tillämpa de bestämmelser i lagar och andra författningar som rör artikel 0.1 och 0.2 i detta direktiv från och med [*EUT: inför datumet för detta direktivs ikraftträdande*]. De ska genast underrätta kommissionen om detta.

När en medlemsstat antar dessa bestämmelser ska de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen ska göras ska varje medlemsstat själv utfärda.

1. Medlemsstaterna ska senast den 31 december 2026 anta och offentliggöra de bestämmelser i lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa artikel 1 i detta direktiv. De ska genast underrätta kommissionen om detta.

De ska tillämpa dessa bestämmelser från och med den 1 januari 2027.

När en medlemsstat antar dessa bestämmelser ska de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen ska göras ska varje medlemsstat själv utfärda.

2. Medlemsstaterna ska senast den 30 juni 2028 anta och offentliggöra de bestämmelser i lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa artikel 2 i detta direktiv.

De ska tillämpa dessa bestämmelser från och med den 1 juli 2028.

Genom undantag från andra stycket ska medlemsstaterna tillämpa de bestämmelser som är nödvändiga för att följa artikel 2.3 i detta direktiv tidigast från och med den 1 juli 2028 och senast från och med den 1 januari 2030.

När en medlemsstat antar dessa bestämmelser ska de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen ska göras ska varje medlemsstat själv utfärda.

3. Medlemsstaterna ska senast den 30 juni 2029 anta och offentliggöra de bestämmelser i lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa artikel 3 i detta direktiv.

De ska tillämpa dessa bestämmelser från och med den 1 juli 2029.

När en medlemsstat antar dessa bestämmelser ska de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen ska göras ska varje medlemsstat själv utfärda.

4. Medlemsstaterna ska senast den 30 juni 2030 anta och offentliggöra de bestämmelser i lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa artikel 4 i detta direktiv.

De ska tillämpa dessa bestämmelser från och med den 1 juli 2030.

De medlemsstater som den 1 januari 2024 har infört ett inhemskt digitalt transaktionsbaserat realtidsrapporteringskrav eller som före den 1 januari 2024 har fått tillåtelse att införa ett sådant krav på grundval av artikel 395, eller om en sådan tillåtelse inte behövdes eftersom nationell lagstiftning antagits före den 1 januari 2024 vilken föreskriver införande av ett sådant inhemskt digitalt transaktionsbaserat realtidsrapporteringskrav, ska dock tillämpa bestämmelserna i artikel 4.3 som rör artikel 218 samt i artikel 4.17 som rör artiklarna 271a och 271b senast i januari 2035, i den mån det rör sig om inhemsk elektronisk fakturering och rapportering. Om den bedömning som avses i artikel 271c visar att det finns brister ska kommissionen bedöma behovet av ytterligare åtgärder och ska vid behov lägga fram ett lämpligt förslag i syfte att skjuta upp denna tidsfrist till dess att dessa brister är åtgärdade.

När en medlemsstat antar dessa bestämmelser ska de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen ska göras ska varje medlemsstat själv utfärda.

5. Medlemsstaterna ska underrätta kommissionen om texten till de centrala bestämmelser i nationell rätt som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv.

Artikel 6

Ikraftträdande

Detta direktiv träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Artikel 7

Adressater

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Bryssel den

På rådets vägnar

Ordförande
